

HAVLOVICE PF 2025

Zimní příprava 2024 – 2025

I letošní zima za moc nestála, ale přeci nezůstaneme až do jarní rovnodennosti jen na kanapi u televize (stejně nic moc nedávala), a tak obdobně jako loni využíváme dobrodíní tělocvičny Sokola Havlovice a pravidelně ve čtvrtek v podvečer se zde scházíme ke sportování.

Většinou Čápová Hana, Friebešová Eva, Hejna Petr, Luštincová Věra, Luštinec Lád'a, Kraus Zdeněk, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Milena a Žatecký Roman.

Obdobně jako loni, na konci ledna jsme využili pozvání klubu seniorů Havlovice ke společnému posezení a tanci v restauraci Amerika.

SEZNAM ČLENŮ ŠLAPETO HAVLOVICE + VP 2025

Příjmení a jméno	datum narození		svátek	VP 1	VP 2
Kraus Zděnda	07. 01. 1979	46	04. 11.	20. 03.	31. 07.
Starý Miroslav	25. 02. 1947	78	06. 03.	27. 03.	07. 08.
Žatecký Roman	07. 03. 1953	72	09. 08.	03. 04.	14. 08.
Hejna Petr	24. 03. 1953	72	29. 06.	10. 04.	21. 08.
Filipová Soňa	22. 04. 1950	75	28. 03.	17. 04.	28. 08.
Stoklásková Mirka	06. 05. 1959	66	04. 05.	24. 04.	04. 09.
Friebelová Eva	11. 05. 1962	63	24. 12.	01. 05.	11. 09.
Stará Milada	31. 05. 1947	78	08. 02.	08. 05.	18. 09.
Dibelková Hana	05. 06. 1947	78	15. 08.	15. 05.	25. 09.
Vojtíšek Petr	08. 06. 1955	70	29. 06.	22. 05.	02. 10.
Kolertová Alena	08. 07. 1955	70	13. 08.	29. 05.	09. 10.
Hejnová Irena	08. 08. 1957	68	16. 04.	05. 06.	16. 10.
Tohola Miloslav	18. 08. 1953	72	18. 12.	12. 06.	23. 10.
Rohanová Jitka	08. 10. 1962	63	05. 12.	19. 06.	21. 08.
Luštinová Věra	06. 11. 1957	68	08. 10.	26. 06.	18. 09.
Čápková Hana	21. 11. 1950	75	15. 08.	03. 07.	07. 08.
Vojtíšková Míla	29. 11. 1958	67	24. 01.	10. 07.	09. 10.
Luštinec Ladislav	30. 11. 1952	73	26. 06.	17. 07.	04. 09.
Hejna Radek	20. 12. 1950	75	03. 07.	24. 07.	28. 08.
Průměrný věk		69,95			

20. 03. 2025

Konečně můžeme na kola, ráno sice ještě mrzlo, ale odpoledne je počasí jako cumel, a tak jsme se sjeli téměř v plném počtu: Čápková Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Kraus Zdeněk, Luštinová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

Hejnová Irena, Hejna Radek si dovolují v Podhajské a Kollertová Alena a Rohanová Jitka odpočívají.

Klasicky jako loni a nejbližší roky minulé od vodníka a vzhledem k tomu, že ještě do včerejška mrzlo a v přírodě jsou zbytky zmrazků, musíme jen po silnicích – nejprve po opravené II/304 přes Libňatov do Maršova u Úpice.

Zde nám u „Maršovského bufiku“ připravil Zdeněk Kraus malé občerstvení.

Pak jsme pokračovali ve stoupání, teď už po rozbité cestě na nejvyšší bod dnešní vyjížďky 507 m n.m u domu č.p. 12 Josefa Machače, abychom pak sjížděli k rozcestí Hajnice – Maršov, kde jsme před ním odbočili doleva kolem statků jeli k silnici Komárov – Hajnice.

V Hajnici, místní části Kyje, se obracíme doprava a před Studencem pokračujeme na Radeč a Úpici. Pořád je krásně, a tak proklíčujeme Úpicí (chvilíčku i po I/14 – kde nás psychicky nezvládl řidič kamionu fy Kasper) abychom kolem Juty přes Popluží dojeli do cíle – kulturního domu Havlovice, kde nám Pavel Šrámek s Ivetou Součkovou nabídli přístřeší a zasloužené občerstvení.

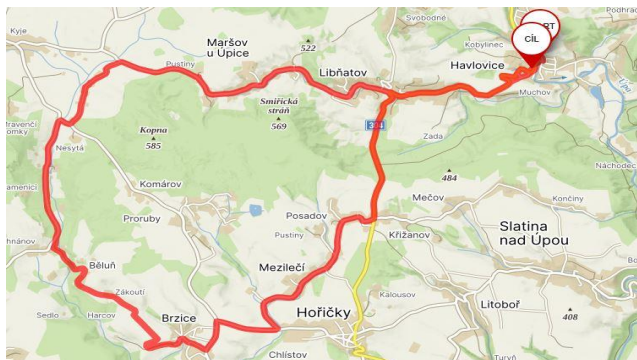

Při první společné vyjížďce letošního roku jsme najeli jsme 24 km s převýšením 353 m.

27. 03. 2025

Počasí nás má zatím rádo, a tak zase hurá na kola. V zastoupení Mirka Starého nás dnes opět vede Zdeněk Kraus:

Čápová Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Tohola Miloš a Vojtíšková Míla.

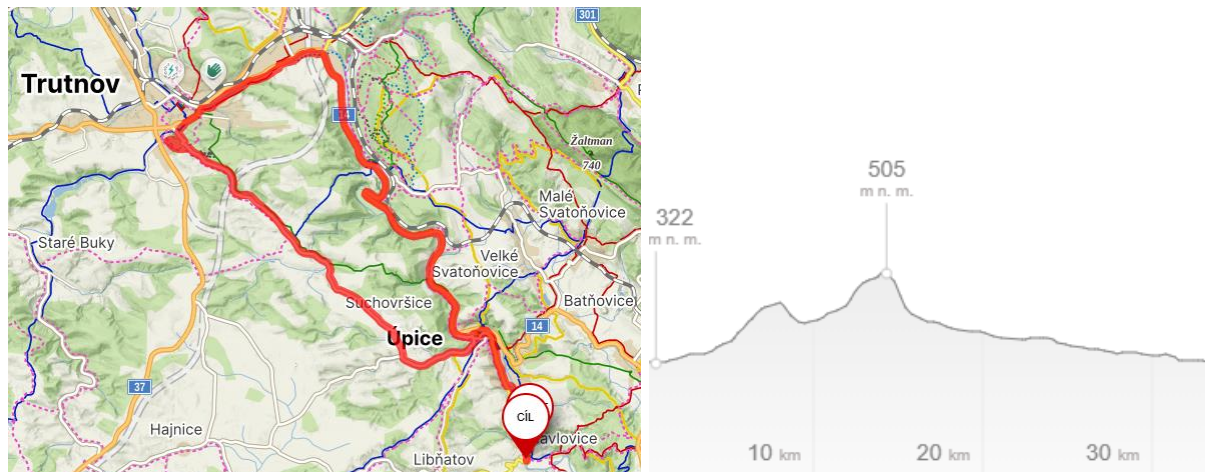
Zase od vodníka a stejně jako minulý týden po opravené II/304 přes Libňatov do Maršova u Úpice (zde jsme jen vynechali Maršovský bufík) a pokračujeme ve stoupání k Machačům, pak kolem Pustiny a cca 500 m před rozcestím Hajnice - Maršov jsme odbočili doleva kolem statků jeli k silnici Komárov – Hajnice a odtud kolem Běluňky přes Běluň a Zákoutí do Brzic. Jedno drobné zranění Mirek (menší pád z kola). Mezi Běluň a Brzicemi se dělá nová cesta (je tam zákaz) tak jsme obcházeli bránu přes potůček a po poli („po zelené“).

Doma jsme opět skončili v kulturním domě Havlovice na zaslouženém občerstvení. Dnes najeto 26 km s převýšením 462 m.

03. 04. 2025

Dnes nás vede Roman, tak uvidíme, co si pro nás připravil: Čápová Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka a Žatecký Roman.

Od vodníka po cyklostezce, pak přes Úpici a Radeč, s malou přestávkou u kaple Radeč. Pak pokračujeme přes Starý Rokytník do Trutnova k Památníku generála Gablence na malý gáblík. Pak nás Roman odvedl do Městských sadů, abychom si kilometry na kole rozšířili i o trochu kultury. Mezi všemi sochami a pomníky v parku je i realizace sochy „Tance smrti“ od Emila Schwantera, pro pomník 1. světové války, který byl zničen za nacistické okupace a který v roce 2017 obnovila [Paulina Skavová](#), narozená v Trutnově 8.11.1976, sochařka, scénografka a konceptuální umělkyně.

Mnoho svých realizací právě věnovala rodnému městu:

- 2003 Socha *Draka* (2003), který je symbolem města Trutnova a má své pietní místo, vychází z lidové pověsti a zpodobuje již usmrceného tvora ležícího na zádech.
- 2010 *tři bronzové sochy draků* před Autostylem Trutnov nesoucí na těle jako symbol autoservisu reliéf z montážních klíčů.
- 2013 *bronzová socha Rýbrcoula* na kruhovém objezdu, Trutnov odkazuje k prvnímu vyobrazení pohanského boha hor na Helwigově mapě Slezska z roku 1561.
Sochařský cit pro klasická díla prokázala např. při obnově některých pomníků:
- 2015 *čtyři sochy bronzových permoniků na Krakonošově kašně*, Trutnov
- 2018 Realizace labyrintu Jana Amose Komenského v Žacléři.

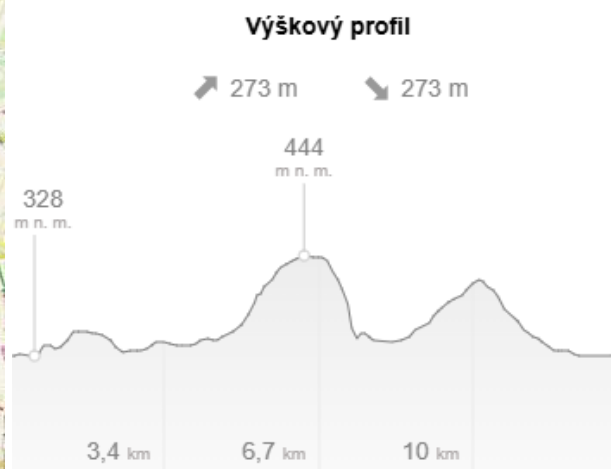
Dnes najeto 35 km S celkovým převýšením 253 m.

10.04.2025

Zatím nás počasí mělo rádo, ale dnes vystrčilo růžky – zima by ještě šla, ale studený vítr udělal své, a tak: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklášková Mirka, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman sice tradičně od Vodníka u ZŠ a MŠ v 15.ºº

vyrazili na plánovanou trasu od vodníka na Popluží, ale zde při první zastávce jsme se dohodli

a trasu přes Podhradí, Končiny a Batňovice jsme odpískali.

Pokračujeme tedy přímo do Batňovic přes Úpici. U Klondyky měříme intenzitu a teplotu větru a vyrážíme přímo na Kvícalu. Zde máme VP s občerstvením od Petra Hejny.

Počasí se nemění, a tak rušíme trasu na Končiny a Suchovršice a sjíždíme rovnou do Úpice. Zde kupodivu nefouká, a tak si trošičku prodlužujeme trasu přes Krétu a po *Poznávacím okruhu U nás* přes Kobylínek do tepla klubovny Sokola Havlovice.

Při dnešní zkrácené trase najeto jen 13 km ale s celkovým převýšením 273 m.

17.04.2025

Děšť slibují až na zítřka, tak snad dnes to ještě vyjde: Čápová Hana, Dibelková Hana, Friebešová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr a Vojtíšková Míla tradičně od Vodníka u ZŠ a MŠ cestou Boženy Němcové kolem Jindry, Šiškovny k Slatinskému mlýnu:

Dali jsme si VP a vyrazili do Babiččina údolí.

Po prohlídce rozkvetlé zahrady Ratibořického zámku a za slunečného počasí jsme se vydali sice zpět, ale zato delší cestou přes Českou Skalici, po II/304 na Světlou, s odbočením přes Litoboř, Hoříčky, Mezilečí do Křižanova (opět jsme na II/304) a sjíždíme do Libňatova.

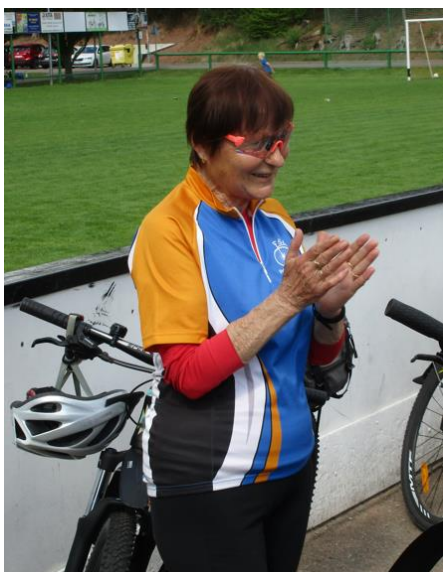
Zde propouštíme Irču a Radka Hejnových a sami míříme domů do sportovního areálu Sokola Havlovice.

Dnes najeto krásných 36 km s celkovým převýšením 429 m.

01.05.2025

Po včerejších čarodějnicích si chlapi musí vyvětrat hlavu a ženský odpočinout od košťat, a tak: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštincová Věra, Luštinec Lád'a, Stará Milada, Starý Mírek, Stoklásková Mirka, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman vyrazili tradičně od Vodníka u ZŠ a MŠ na další cyklovýlet roku 2025

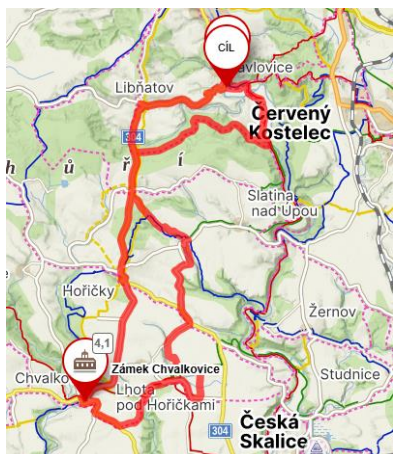
Než jsme pořádně šlápli do pedálů, po ujetí cca 333 m jsme si dali krátké mezipřistání na ploše zimního stadionu sportovního areálu Sokola Havlovice, abychom předali blahopřání, dary a patnáct polibků k prvním letošním kulatinám, tentokráte Soni Filipové:

Pak znovu na kola a kolem Jindry, altánu u Šiškovny po 4092 a II/304 přes Křižanov, Hoříčky, Újezdec do Chvalkovic.

Po prohlídce zámku (zvenčí) *zámek byl postaven v roce 1768 Ferdinandem Rudolfem Dobřenským na místě původní tvrze. Od svého vzniku zámek střídal často majitele. Zajímavostí je, že v letech 1830-1833 zde pobývala Barunka Panklová v rodině správce zámku. Současnou podobu zámek získal při přestavbě v 30. letech 20. století* – (to zelené pod zámkem není trávník, ale neudržovaná vodní plocha), pravidelné VP a dobrodiní sportovního zařízení jsme se vydali na zpáteční cestu přes Miskolezy, Větrník, Vestec, Hostinku, Světlou, Litoboř, Libňatov do sportovního areálu Sokola Havlovice.

Dnes najeto za krásného počasí 35 km s celkovým převýšením 421 m.

08.05.2025

Zmrzlí přišli o týden dříve a kvalitní, přesto jsme to zkusili: Čápková Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebešová Eva, Hejna Petr, Kraus Zdeněk, Luštinová Věra, Luštinec Lád'a, Stoklásková Mirka, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

Trasu nám vybrala Eva a zpočátku to vypadalo nadějně, dokonce jsme měli kulturní vložku s robotickou sekačkou Vilemínou, a pak přes Popluží, Podhradí, Vízmburk k Devíti křížům, kde na nás čekal Zdeněk Kraus (s předem najetými 80 ti kilometry).

Ve Lhotě za Červeným Kostelcem trasa začala pomalu přitvrzovat, nejprve vysokou trávou přes pole a pak od křižovatky s Hronovskou stoupání ke Kapli nanebevzetí Panny Marie [60 m na 600 m (10%)] nás trochu nalomilo, a tak pětice raději vyrazila rovnou domů, zbytek pokračoval — stále do kopce teď již mírnějšího k rozcestí Krkavčina a dále po Panské cestě až k nejvyššímu dnešnímu bodu Pod Větrným dolem.

Pak už Panskou cestou víceméně z kopce do Odolova a po asfaltce přes Strážkovice, Petrovice, Malé a Velké Svatoňovice (s posledním kopečkem za Batňovickým rybníkem) a přes Úpici domů do sportovního areálu Sokola Havlovice. Najeto 30 km s převýšením 524 m. Zde nás po chvíli dojížděla odloučená jednotka, která sice najela jen 25 km, zato asi horší cestou.

14.05.2025

Krajská rada seniorů Královéhradeckého kraje a náš Klub seniorů Havlovice připravil sportovní den seniorů Královéhradeckého kraje v areálu Sokola Havlovice.

Keteringu se ujali již osvědčení Šlapeťáci: Čáповá Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejnová Hana, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Žatecká Hana, Žatecký Roman a vlastní organizace sportovních disciplín pak Tohola Miloš.

Sportování se zúčastnilo 28 čtyřčlenných družstev. Jedno ze čtyř Havlovických družstev vytvořili i Čáповá Hana, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka a Vojtíšková Míla. Není důležité zvítězit, ale hýbat se:

Po sportu přišlo vhod i občerstvení o které se měrou vrchovatou zasloužili Pavel Šrámek s Ivetou Součkovou.

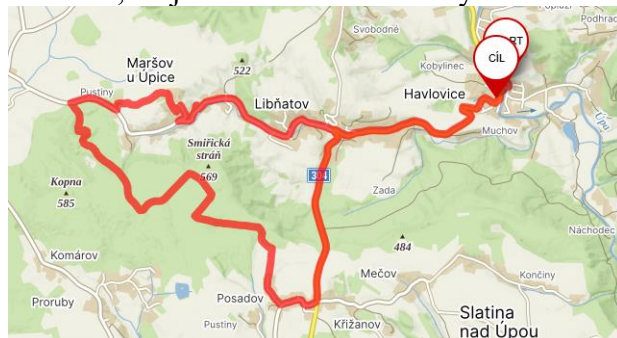
15.05.2025

Včera krásně, dnes prší, přesto se silné jádro Šlapeta - *Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Kraus Zdeněk, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka a Tohola Miloš* - sešlo v pergole u prababky Hanky Čáповé, aby u skleničky popřáli hodně zdraví a štěstí její první pravnučce.

22.05.2025

Sešli jsme se u vodníka (vzhledem k počasí asi opodstatněně): Čápová Hana, Dibelková Hana, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštincová Věra, Luštinec Láďa, Stoklásková Mirka, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

Na startu Petr Hejna asi tušil, co nás na trase jeho jmenovce Petra Vojtíška čeká: začalo to celkem nevině, vyrazili jsme do Libňatova, a pak v Maršově u Úpice jsme kolem Hasičů odbočili na dětské hřiště s rozestavěným altánem, kde jsme pokřtili nová elektrokola Petra a Míly Vojtíškových – „Ať slouží !!!!!!!“

Ale při pohledu na oblohu nad Úpicí a Havlovicemi jsme uviděli, že déšť z Trutnova se už přesunul směrem na východ a cesta domů pro nás bude zřejmě hodně mokrá.

Tak jsme vyrazili směrem na západ a doufáme, že se déšť mezitím odsune dále. Míříme přes Pustiny a pak po odfrézované silnici na Hajnici. Počasí se nelepší a míříme na jih do lesů na Posadov – ale už prší

Chvilí se zastavujeme u dalkohledu, ale kromě Romana v pláštence nic optimistického.

Tak sedáme na kola a stálým deštěm jedeme přes Křižanov a Libňatov co možná nejrychleji domů. Najeto 19 km s celkovým převýšením 313 m.

23.05.2025

Tak už nám zase mezi námi přibyl jeden nový sedmdesátník, tentokrát se jedná o **Petra Vojtíška**. A tak jsme se v plném počtu 20-ti Šlapetáků: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hana a Petr Hejnovi, Irena a Radek Hejnovi, Kraus Karel, Láďa a Věra Luštincovi, Milada a Mirek Staří, Stoklásková Mirka, Tohola Miloš, Míla a Petr, Vojtíškovi, Hana a Roman Žatečtí sešli na jeho zahradě, abychom jeho kulatiny zdravě oslavili.

Milý Petře - Vše nejlepší k Tvým kulatým 70'

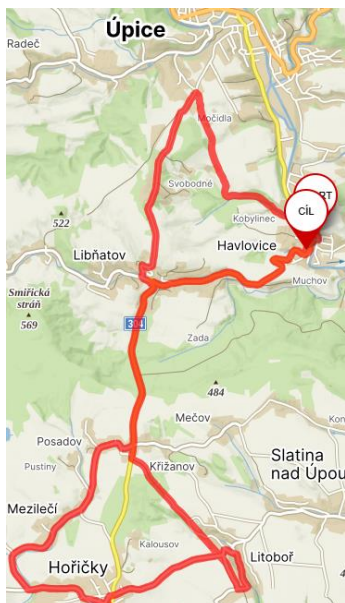

*Ještě hodně zdravých a šťastných let v rodině
a nepočítaně bezpečných kilometrů s námi*

29.05.2025

Počasí jako na houpačce – střídavě prší a střídavě svítí sluníčko, ale už potřetí nelze tajný výlet odložit, a tak za každou cenu vyrážíme: Čápková Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebešová Eva, Hejna Petr, Irena a Radek Hejnovi, Kraus Zdeněk, Lád'a a Věra Luštincovi, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Tohola Miloš, Míla a Petr Vojtíškoví a Roman Žatecký.

Od vodníka kolem OÚ s odbočením na Kobylínek a Močidla, pak přes Svobodné do Libňatova a v Křižanově odbočíme na Mezilečí a pak na chvilku zastavíme v Hoříčkách

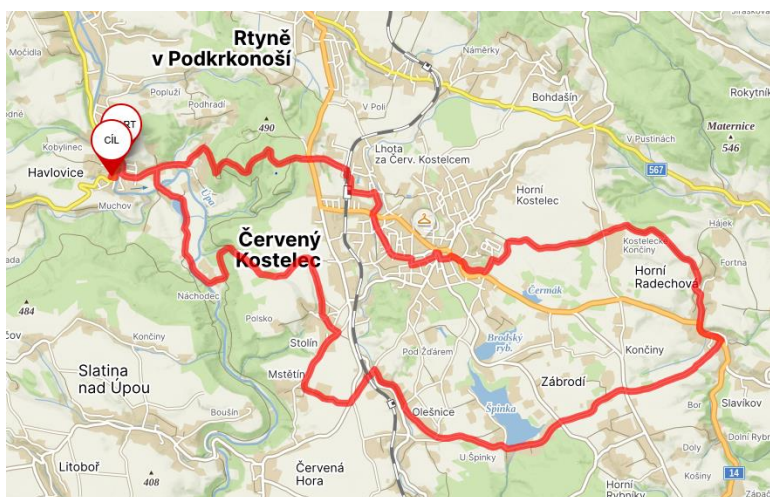
nakonec ale dojedeme do Litoboře, kterou obkroužíme, abychom ještě chvilku tajili cíl tajného výletu, který vyvrcholí na zahradě č.p. 105 - Miloše Borůvky (kde nás už čekali Petr a Milada Staří a Alena Kollertová, kteří ze zdravotních důvodů přijeli autem).

Po velice milém odpoledni s vynikajícím občerstvením včetně tradičního opékání špekáčků jsme se nakonec museli rozloučit a vyrazit domů, vzhledem k tomu, že stále ještě neprší, tak k Pavlovi Šrámkovi do sportovního areálu Sokola Havlovice – dnes najeto 24 km s celkovým převýšením 394 m.

05.06.2025

Po průtržích a bouřkách by snad dnes mělo počasí vydržet – a tak zase vyrážíme: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Irena a Radek Hejnovi, Kraus Karel, Láďa a Věra Luštincovi, Rohanová Jitka, Starý Mírek, Stoklásková Mirka, Tohola Miloš, Míla a Petr Vojtíškoví a nový člen – Mírek Šubrt.

Od vodníka pod zvoničkou a kolem rodinných domků U lípek, pak po panelce nahoru k hospodářství u Vlachů a od č.p. 25 pí Bakové již jen blátem k Vízmburku a dále k Devíti křížům. Pak Červeným Kostelcem pod nádražím ČD k autobusovému nádraží, prokličkovat místními uličkami a ven z města na Kostelecké Končiny, kde u památníku Baudyschů bylo VP.

Domů jsme se vraceli přes Horní Radechovou, Kozákův kopec dolů ke Špince. A pak Olešnicí, Mstětínem a Stolínem do Náchodce a kolem Jindry klasicky do areálu Sokola Havlovice. Dnes najeto 28 km s celkovým převýšením 552 m.

12. 06. 2025

Rok se s rokem sešel (téměř na den přesně) a opět jsme se rozdělili na třetinu těch, kteří reprezentují Havlovice na XI. ročníku sportovních her seniorů Královéhradeckého kraje v Borohrádku:

Hejna Petr, Luštincová Věra, Tohola Miloslav, Vojtíšek Petr a Vojtíšková Míla.

Opět zabojovali a pomohli dalším dříve narozeným sportovcům z Havlovic vybojovat 3 zlaté, 2 stříbrné medaile jednotlivců a 2 zlaté a jeden bronzový pohár pro kolektivy...

.... a třetinu těch, která zůstala věrná kolům: Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa a Žatecký Roman.

Klasicky jako vždy odjíždíme od vodníka přes havlovický jez u bývalého Regnerova mlýnu, pak jedeme kolem Jindry a u přístřešku Šiškovna zahybáme doprava směrem na Barchoviny.

Vyjíždíme chvíli na II/304, ale v Křižanově hned odbočujeme doleva na Mečov, ale jakmile to jde, hned doprava do přírody a smyčkou obkroužíme Litoboř a ve Světlé jsme zastavili u přístřešku na VP. Jak je z fotek vidět, jde to i bez rumu.

Po chvíli po kračujeme kolem Pohodelského vodopádu, přes Pohodelskou lávku na Bílý most a do Babiččina údolí. Přes Ratibořice a Českou skalici k Vodní nádrži Rozkoš. Ale to ještě není vše – pokračujeme kolem Úpského přivaděče do Zlíně, kde si konečně u výborné zmrzliny odpočineme

Pak už jen (počhopitelně kvůli kilometrům) přes Zblov, Studnici, Třtice, Bakov, Olešnici, Stolín do Náchodce a kolem Jindry domů (samozřejmě do areálu Sokola Havlovice) Dnes najeto 43 km s převýšením 532 m.

Až doma nad „stopařem“ (záznam dnešní trasy v mapách.cz) jsme zjistili, že jsme jeli okolo ZOOPARKU Česká Skalice:

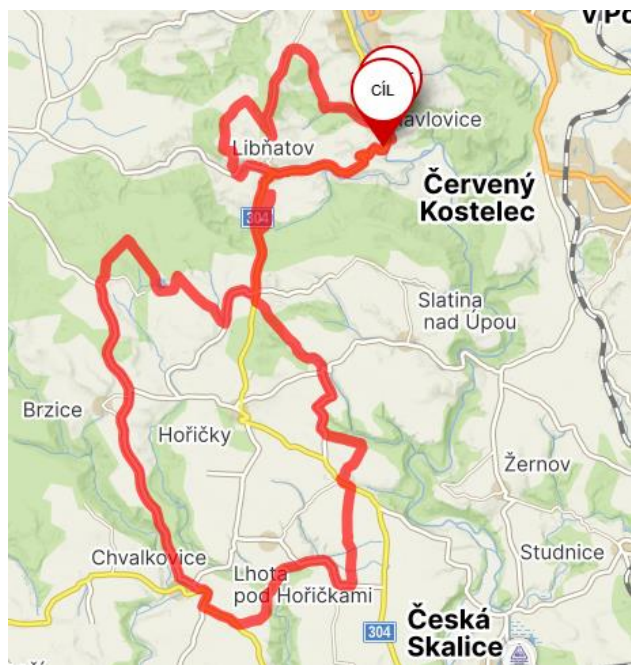
19. 06. 2025

Tak už zase máme šanci být všichni dohromady, kromě začínajících dovolených a případných nemocí, a tak: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Starý Mirek a Tohola Miloš vyrazili na trasu Irči Hejnové.

Tradičně od vodníka přes Kobylínek na Svobodné s krátkou pauzičkou u vyhlídky U Borku, pak obkroužit Libňatov se sjezdem k Hospodě Libňatov (pochopitelně zavřené) plus letmá kontrola stavby, kde Lád'a pravidelně posiluje a pokračujeme po II/304 kolem truhlárny DAKO. Na devátém kilometru odbočujeme doleva, kde asi po cca 800 metrech objevujeme krásný areál s antukovým hřištěm.

Pak se vracíme na II/304 a pokračujeme do Křižanova a přes Pustiny kolem rybníka Mezleč jedeme na Proruby, Brzice a Chvalkovice (Zámek Chvalkovice tentokrátě mjíme)

a přes Miskolezy Větrník a Vestec se pomalu vracíme klasickou cestou přes Světlou, Litoboř, Křižanov, Libňatov do sportovního areálu Sokola Havlovice. Dnes najeto 41 km s převýšením 555 m. Irčo dík, bylo to výživné.

26. 06. 2025

„Zájezd“ do Zájezda po trase Věrky Luštincové: Čáповá Hana, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stoklásková Mirka, Šubrt Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr a Vojtíšková Míla.

Je horko, a tak od vodníka co nejdřív míříme do krajiny - kolem Jindry a Hájovny u Andyho do lesa a dále ke Slatinskému mlýnu, přes Červený a Bílý most kolem Starého bělidla a u Pomníku Babičky s dětmi odbočujeme na cyklostezku kolem Úpy. U Vilémova mostu pak pokračujeme podél Úpského přivaděče až k Vodní nádrži Rozkoš. Prokličkujeme Českou Skalici a končíme v Hospůdce Ruchadlo v Zájezdu.

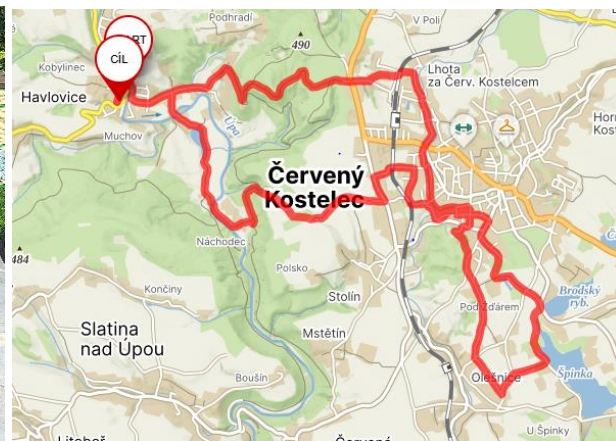

Po zaslouženém odpočinku a občerstvení se vracíme již mnohokrát osvědčenou trasou přes Vestec, Hostinku, Světlou, Litoboř, Křižanov a Libňatov do sportovního areálu Sokola Havlovice. Dnes najeto 37 km s převýšením 410 m.

03. 07. 2025

Vedro, že i ptáci chodí pěšky, přesto jsme se u vodníka sešli: Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman a vyrazili na kola.

Snažíme se najít cestu mimo silnice a otevřenou krajinu, a tak od vodníka co nejdřív míříme do přírody - kolem Jindry a Šiškovny přes Náchodec k průmyslové zóně Stolín a pak prokličkovat přes Červený Kostelec až k vyhlídce u střelnice Střeleckého klubu Červený Kostelec (stoupání 12% - Mirek to zvládnul !!!).

Po zaslouženém oddychu a občerstvení na borůvkách pak už po vrstevnici ke Špince a kolem Broďáku k vodní ploše Krčmařík a kolem Keyzlarovy vily zpět do Červeného Kostelce.

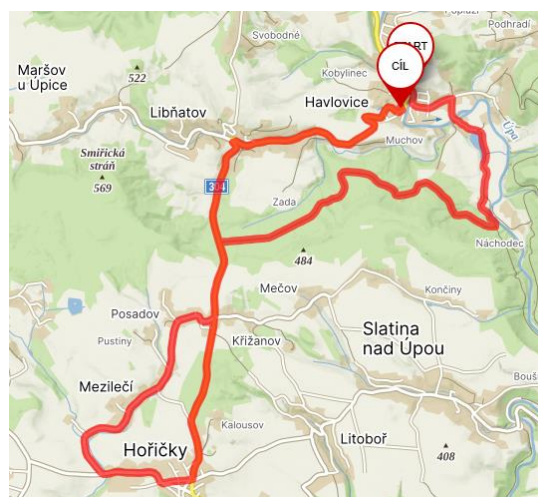
Zde obdivujeme zrekonstruovaný veřejný prostor TJ Červený Kostelec, nicméně pokračujeme dále a přes Lhotu u Červeného Kostelce vystoupáme k Devíti Křížům (oddělují se Staří) a my míříme k Vízmburku a sjíždíme ho Havlovic do sportovního areálu Sokola Havlovice na VP Hanky Čákové.

Dnes najeto 21 km s převýšením 359 m – vedro jsme přežili i bez koupání ve Špince, Broďáku či právě v Krčmaříku.

10. 07. 2025

Dnes téměř v plné palbě u vodníka: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Šubrt Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman sedli na kola a vyrazili na trasu Míly (do Libňatova).

Po klasickém startu od vodníka přes Havlovický jez u bývalého Regnerova mlýna:

Regnerův mlýn v Havlovicích v okrese Trutnov je vodní mlýn, který stojí na východním okraji obce na řece Úpě. Je chráněn jako nemovitá kulturní památka České republiky. Mlýn byl postaven roku 1674 náchodskou vrchností. Je rodištěm vlasteneckého kněze Josefa Regnera-Havlovického. V roce 1863 byl přestavěn na přádelnu, ta o dva roky později vyhořela i s novými stroji, dovezenými z Anglie za 52.000 zlatých, a již nebyla obnovena.

a pak kolem Jindry s vložkou „energo VP“ u Přístřešku Šiškovna a následně lesem přes Barchoviny na silnici II/304.

Na „tajný“ a pro všechny pochopitelně známý závěr je ještě moc času a málo kilometrů, a tak pokračujeme doleva přes Křižanov do Hoříček. Zde rovněž nekončíme, ale odbočujeme doprava na silnici směr Brzice a po upuštění Hoříček znova doprava a přes Mezilečí znova do Křižanova a pak už jen rychle k Radkovi Hejnovi pod přístřešek:

Zde probereme podrobnosti letošní cyklodovolené v Penzionu Benešovský mlýn v obci Heřmaň u Putimi (okres Písek):

- doprava
- parkování
- ubytování ve dvoulůžkových pokojích
- snídaně formou rautu
- večere možno objednat u snídaně

- 267 km (2:55 h) – po dálnici
- 253 km (3:48 h) – mimo dálnici
- zdarma
- 980,-- Kč/noc
- 120,-- Kč/ osoba

Dnes sice najeto jen 20 km s převýšením 265 m ale s fantastickým občerstvením.

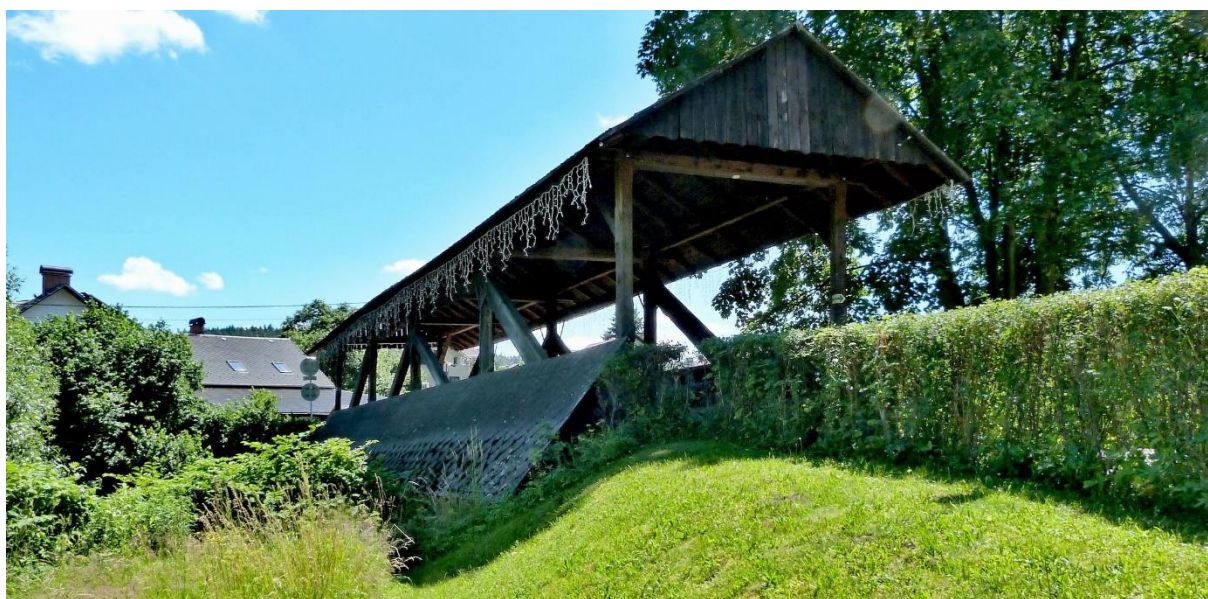
17. 07. 2025

Od oběda střídavě slunce a déšť, a tak jsme se pro jistotu sešli pod pergolou na hřišti Sokola Havlovice: Čápová Hana, Hejna Petr, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman abychom počkali na tu chvíli, kdy nebude pršet.

V 15.30 jsme se konečně dočkali, tak vyrážíme na kontrolní den k opravě Lávky:

Dřevěný trámový most se střechou a stranicemi vede přes řeku Úpu. Je dlouhý 24 m a široký 4 m a má památkový status - kulturní památka, avšak díky provozu a zanedbané údržbě „s přetaženým tachometrem“ je od letošního jara v opravě.

Bohužel, firmě KAMPA MARYNKA s.r.o. Horní Branná, která vyhrála výběrové řízení, práce, alespoň jak je z dálky vidět, moc nejde od ruky.

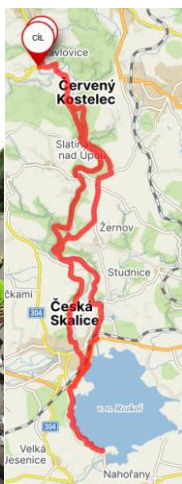

Ještě že my jsme ujeli 2 km s výškovým převýšením 5m. Pak před dalším deštěm nás doplnily Hanka Dibelková a Eva Friebeľová, které vyrazily samostatně, pochopitelně je dohnal déšť, a takl se u Transválu schovaly a pak stejně musely vyrazit Zákopankou domů.

24. 07. 2025

Konečně slušné počasí: Čápková Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman se vydali na trasu nepřítomného Radka Hejny, kterého 100% zastoupil Zdeněk Kraus.

Od tradičního místa startu jsme vyrazili kolem Jindry, pak po mostě přes Úpu do Náchodce a Svatojanskou cestou ke „kačáku“ u Žebráckého vodopádu

a pak dále přes Červenou Horu s odbočením před Žernovem a kolem Hotelu Rýzmburk k Rýzmburskému altánu.

Na skalním ostrohu nad řekou Úpou postavil z rozvalin zříceniny hradu Rýzmburk ze 14. století roku 1798 majitel náchodského a ratibořského panství vévoda Petr Kuronský, otec Kateřiny Vilemíny Zahaňské, altán, z kterého je překrásný výhled do Babiččina údolí.

Když roku 1912 hrozilo altánu zřícení, byla svrchní zděná část sejmuta a nahrazena dřevěnou stavbou na zpevněné kamenné podezdívce. Altán má plochý dřevěný strop s valbovou šindelovou střechou. Do tří stran, pod třemi polokruhovitými oblouky, se otevírá výhled do Babiččina údolí.

Do tohoto altánu umístila Božena Němcová setkání babičky a Proškových dětí s paní kněžnou Zahaňskou.

Po prohlídce a VP jsme pokračovali nad Ratibořickým zámek Cestou Boženy Němcové do České Skalice a na okružní trasu kolem vodní nádrže Rozkoš.

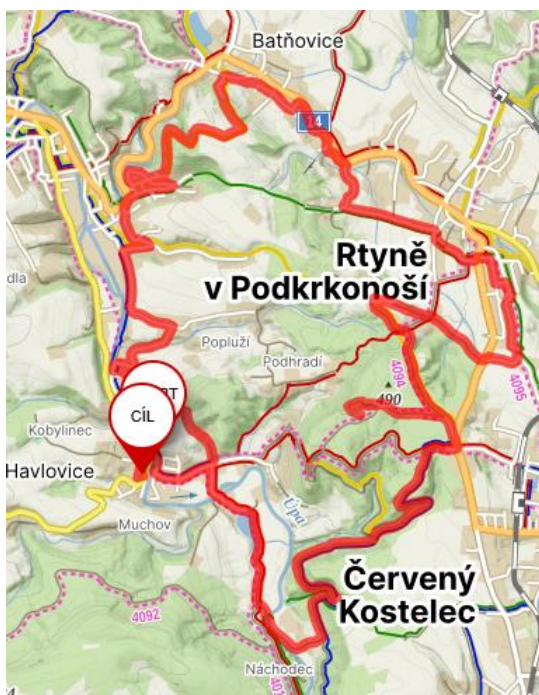

U kiosku „Na hrázi“ jsme si dali malé občerstvení a pak vyrazili na zpáteční cestu. Tentokrát přes Zlič a po City Walk Českokalicko a pak Bathildinou cestou přes Bílý a Červený most ke Slatinskému mlýnu.

Vyjímečně se nezastavujeme, ale spěcháme kolem Boušínské lávky, přístřešku Šiškovna, Hájovery u Andyho, rybníka Jindry do Sportovního areálu Sokola Havlovice. Dnes jsme ujeli 41 km s výškovým převýšením 442m.

31. 07. 2025

Už podruhé za sebou nám vyšlo slušné počasí: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklášková Mirka, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman se vydali na tajnou trasu Miloše Toholy.

Od vodníka jsme vyrazili pod rodinnými domky Pod Lipkami pak doleva nahoru V Dolečkách a poprvé, ale ne naposledy cik-cak kolem RD nad Lávkou kolem sv. Jana Nepomuckého do Popluží.

Mirkovi jsme opravili kolo.

Nad Jutou do Úpice a kolem bývalého Joj-Bike Puškinovou do kopce, chvíličkou po rovině a hned dolů S.K. Neumanna abychom opět stoupali Rtyňkou až k lesu (na začátku lesa pochopitelně tlačít kola), objeli jsme vrchol Varty abychom pak sjeli jsme do Batňovic.

Ty jsme naštěstí projeli (kromě tří krátkých úseků mimo I/14) po vedlejších cestách a stejně tak jsme se vyhnuli i Rtyni v Podkrkonoších.

Jitce jsme opravili kolo.

Miloš skutečně zná hodně vedlejších ulic, jen je to stále nahoru – dolů. VP jsme si konečně užili u Robin Oilu – už bylo potřeba.

Pak přes I/14 do lesa na Končiny a po „zelené“ 4094 k vysílači Červený Kostela a zpět doprava kolem vodojemu Havlovice až k Lomu Krákorka.

Zde nás Miloš překvapil předem domluvenou prohlídkou s fantastickou přednáškou vedoucího lomu pana Pavla Astra o historii i současnosti lomu.

Těžba deskovitého světlého pískovce zde začala už ve 13. století. Písemné zmínky zaznamenaly, že v roce 1633 se v Panském lomu, dnešní Krákorce, lámaly stavební dlaždice pro náchodský zámek. Historie tohoto lomu je však mnohem delší, o čemž svědčí nedaleký hrad Vízmburk. Lom se zapsal do dějin české paleontologie prvním objevem stop dinosaura na našem území. O Krákorce psal i Karel Čapek - Případ s Hejkalem z Devatera pohádek - "Tomu už je taky hezkých pár let, co v lese na Krákorce se zdržoval Hejkal". Zdejší pískovec je již od dob gotiky nejpoužívanější stavební kámen v českých zemích. Také lom Lány s červeným pískovcem má dlouholetou tradici a jako jediný v Česku barevně odpovídá permským pískovcům z celého světa. Pískovec z Krákorky je etalon, prémiový produkt. Krákorka má výhodu v jedinečnosti produktu, jeho odlišnosti od ostatních pískovců, což je hodnota, kterou vyhledávají a oceňují nároční zákazníci. V čem tkví prémiovost a odlišnost produktu?

- staletá tradice těžby triasového kamene pro dekorální stavební účely
- unikátní vzhled přírodních ploch vrstevnatosti (reliéf dna triasového moře)
- ruční těžba a ruční odlamování kamene podél vrstevních ploch (hand made)
- aplikace na nejprestižnějších stavbách minulosti i současnosti
- montáž na míru vlastními kameníky

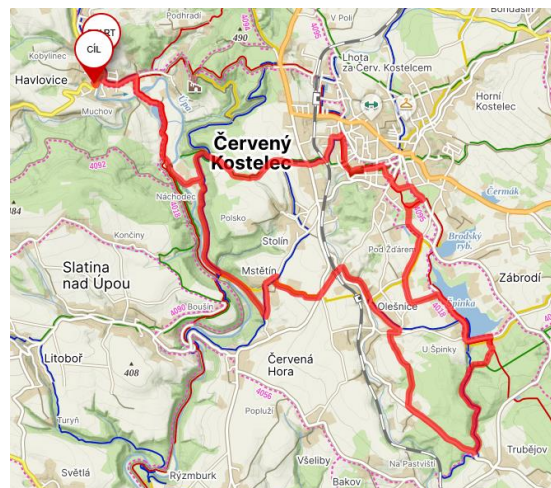

Po zážitku jsme se vraceli po stejné trase až k vysílači a pak po poznávacím okruhu U nás kolem Devíti křížů, přes Potůčky, na Svatojakubskou cestu, pak kolem Náchodce, přes Úpu k Jindrovi a konečně po rovině do sportovního areálu TJ Sokola Havlovice.

Najeto 25 km s celkovým převýšením 755 m – „bud' nám země lehká“.

07. 08. 2025

Opět krásně: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Šubrt Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman se vydali v zastoupení Karla Krause na trasu Mirka Starého.

Od vodníka jsme vyrazili k Jindrovi a dále do Náchodce a pak po Svatojakubské cestě do průmyslové zóny Červený Kostelec – Stolín.

Chvilku na sebe čekáme a pak bezpečně přejíždíme hlavní silnici a pokračujeme mezi průmyslovými areály přes železnici ke sportovnímu areálu Červený Kostelec, proklíčujeme město, a nakonec zastavujeme na VP u Hadí Studánky.

Dne 13.6.2018 byla pokřtěna na základě ankety občanů Červeného Kostelce jako Hadí studánka. Název byl občanů vybrán z 16 návrhů a vítězné pojmenování se vztahuje ke kostelecké pověsti o boji s ohromnou hadí příšerou dne 4.11.1863, který se odehrál právě v okolí studánky.

Po lehkém občerstvení pokračujeme cestou Boženy Němcové kolem Krčmaříku až ke Špince. Pak pod Bukovou horou dojedeme až ke Trubějovu. Původně jsme chtěli přes Kramolnou jet až k Náchodskému zámku, ale rozhodli jsme si zkrátit trasu, a tak přes Olešnici a Mstětín se vracíme k Úpě a po modré míříme zpět do Náchodce a pak už jen kolem Jindry po rovině do sportovního areálu TJ Sokola Havlovice.

Najeto 26 km s celkovým převýšením 374 m.

Nevím, jak je to možné, ale v cíli na Hanku a Romana Žateckých čekala kytice a sváteční večeře k 49 jubileu jejich svatby,

Děkujeme !!!

DOVOLENÁ 10.-17.08.2025 BENEŠOVSKÝ MLÝN – HEŘMAŇ

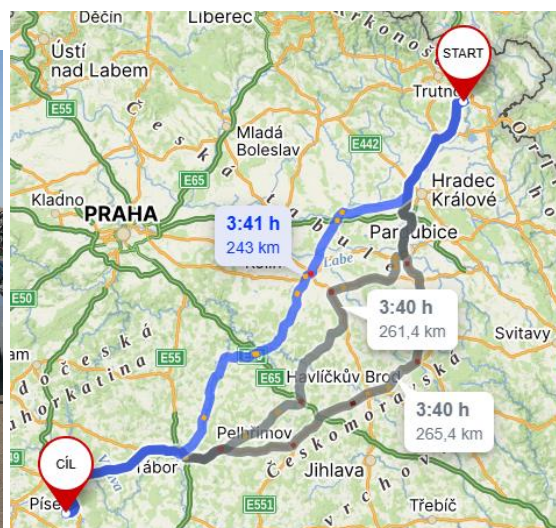
Za letošní dovolenou ŠLAPETA Havlovice v Jižních Čechách musíme poděkovat Hance Čákové, které se podařilo zajednat pro 14 osob ubytování.

Kdo to kdy zkoušel, umí si představit co to znamená sehnat 7 pokojů s úplným sociálním zázemím, snídaně, restauraci, kde je možno doobjednat večere a v neposlední řadě i „ustájení“ pro kola. Vše v Benešovském mlýně bylo.

Hanko děkujeme!

10. 08. 2025

U Pavla Šrámků ve sportovním areálu TJ Sokola Havlovice jsme se: Čáková Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebešová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Žatecká Hana a Žatecký Roman sešli na snídani, abychom se následně vydali na letošní cyklodovolenou do Jižních Čech do obce Heřmaň (u Protivína).

Ačkoli jsme vyjeli v šesti autech společně, první větší kruhová křižovatka nás spolehlivě rozdělila, ale do cíle – obce Heřmaň – jsme kolem třetí odpoledne dorazili všichni.

Heřmaň je obec v Jižních Čechách, ležící přibližně 8 km severozápadně od Protivína. Malebná vesnice se nachází v nivě Blanice, obklopená lesy a rybníky. Její historie sahá až do roku 1227 a pyšní se významným kostelem z 13. století. V průběhu staletí se majitelé střídali mezi různými šlechtickými rody, až se Heřmaň v 18. století stala součástí majetku Schwarzenbergů. Obec se nachází na silnici Protivín – Ražice, jež společně s železniční tratí Plzeň – České Budějovice č. 190, na níž leží zastávka Heřmaň obec a železniční tratí Zdice – Protivín č. 200, na níž leží zastávka Heřmaň, obstarává zdejší dopravní spojení.

První písemná zmínka o obci pochází z roku 1227. Zdejší kostel sv. Jiljí je jako farní připomínán již v roce 1254. V roce 1330 přešel tento původně pozdně románský kostel z královského majetku do správy kapituly sv. Petra a Pavla na Vyšehradě.

V roce 1433 patřila Heřmaň spolu se Štěticemi a Humňany Smilovi z Kremže, který ji roku 1444 zastavil Oldřichovi z Rožmberka, jenž ji posléze připojil ke Zvíkovu.

V roce 1508 je jako majitel uváděn Lev Malovec z Libějovic, který Heřmaň posléze prodal Kryštofu ze Švamberka, jehož potomek Jan Vilém ji prodal městu Písek, které ji vlastnilo až do bitvy na Bílé hoře. Heřmaň, jež bývala v době předbělohorské městečkem, poničilo roku 1640 švédské vojsko natolik, že se stala pouhou vesnicí.

V letech 1850–1882 k obci patřily Štětice a v letech 1850–1885 také Ražice.

Po ubytování v *Penzionu Benešovský mlýn*, který nabízí několik stylů ubytování, v hlavní budově 60 lůžek v až šestilůžkových pokojích, dále 90 lůžek v šestimístných zděných bungalovech. K dispozici má také plochy pro stanování a umístění karavanů. Původní mlýn byl sice přestavěn na penzion, nicméně funkčnost náhonu a mlýnského kola zůstala zachována. Restaurace, vinárna a další společné prostory dovolují uspořádání akcí i slavnostního charakteru včetně potřebného občerstvení. Bezplatné připojení k Wi-Fi funguje v celém areálu. Parkovací místa v areálu slouží ubytovaným hostům zdarma, jsme se – někteří pěšky, někteří na kolech – vydali na první rekognoskaci okolí.

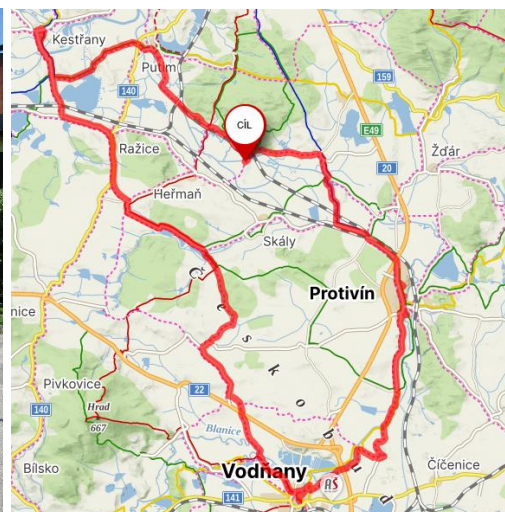

Po návratu jsme se ještě pustili do sportování.

11. 08. 2025

Den jako vymalovaný, a tak vyrážíme na první trasu letošní dovolené.

Nejprve jsme po "1147 Blanické", za Maleticemi s přestupem na cyklostezku „Okolo Písku“, neustále proti toku Blanice, vyrazili do Protivína. První zastávku jsme věnovali Pivovaru Protivín a.s., abychom si na čtvrtek domluvili komentovanou prohlídku.

Pak jsme se přesunuli o 200 m dále do **Krokodýlího zoo Protivín**.

Soukromá zoologická zahrada chová 22 druhů krokodýlů. Kromě samotných krokodýlů uvidíte aligátory, kajmany, gaviály a dále expozici mláďat a jedovatých hadů. Součástí zahrady je i muzeum s expozicí kosterních pozůstatků krokodýlů a jiných obratlovců. Sbírka čítá více než 1200 exponátů, např. kočkovité šelmy, medvědi, sloni, nosorožci, zoborožci a rozsáhlá sbírka hmyzu a dalších bezobratlých.

Chtěli jsme navštívit i **Zámek Protivín**

Zámek byl přestavěn po roce 1551 Ondřejem Ungnadem ze Suneku ze staršího hradu. Za 1. světové války byl v zámku zřízen válečný lazaret, za 2. světové války kuratorium pro výchovu mládeže, později Hitlerjugend a lazaret německé armády. V letech 1954-79 byl v objektu dětský domov. Kolem zámku se rozprostírá park z 2. poloviny 19. století.

Ale zámek je nepřístupný.

Tak jsme vzali za vděk v podzámčí situovanému **Zahradnictví MELO**

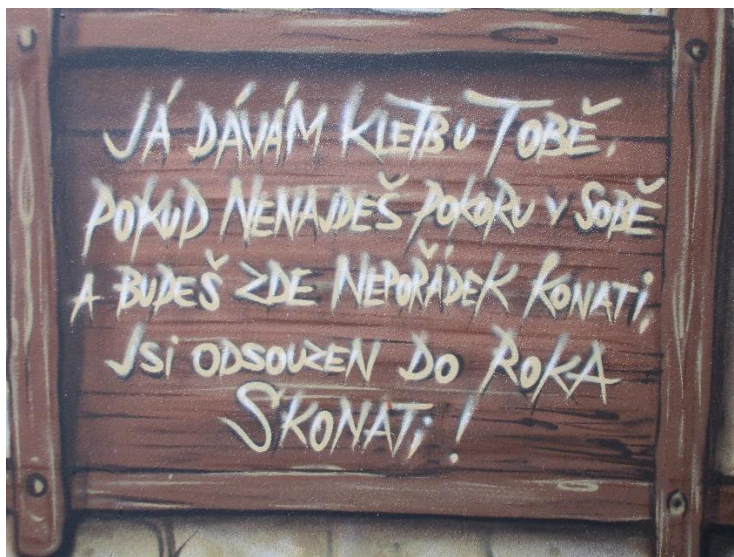
Po prohlídce pokračujeme neustále na jih proti toku Blanice přes Milenovice do Čavyně k **oboře daňků**. Stádo je veliké a daňci jsou nádherní, jen si od lidí neustále udržují co možná největší odstup, a tak byli vždy na druhé straně obory.

A tak nám nezbylo nic jiného, než opět usednout a pokračovat, tentokrát do **Vodňan**.

Město Vodňany vzniklo jako osada u zlatonosných rýžovišť, podle archeologických nálezů na přelomu 12. a 13. století. Přemyslovci, počínaje Václavem I., se v zakládání svých fundací zaměřili na jihočeské oblasti, kde byl jejich vliv do té doby malý. Přemysl Otakar II. snahu svého otce znásobil, chtěl královskou moc posílit vůči mocnému rodu Vítkovců. Vodňany nesou shodný půdorys s jím zakládanými městy jako jsou České Budějovice, Písek nebo Bechyně. O založení města se nedochovaly žádné doklady, ale vzhledem ke shodnému půdorysu, pravidelné uliční síti a systémovými kroky stejnými jako u dalších založení lze předpokládat, že zakladatelem města byl právě Přemysl Otakar II.

Čas jsme využili k polednímu menu a k prohlídce:

Vodňany opouštíme kolem Experimentálního rybolovného pracoviště Fakulty rybářství a ochrany vod Jihočeské univerzity a jejich sádek se sportovní vložkou přenášení kol po ocelové lávce nad Blanicí,

abychom se nakonec přes několik vesnických památkových zón (Křtětice, Kloub) dostali do **Kestřan** s Horní tvrzí, Barochovskou Tvrzí a Zámkem Kestřany. Vše zavřeno, tak snad jen foto a popis:

Málokteré město v Čechách se může pyšnit dvěma plně zachovanými tvrzemi, které stojí vedle sebe v přímém sousedství, tak jako v Kestřanech. Tzv. Horní tvrz je obklopena vodním příkopem, přes který vede most do gotické brány, chráněné věží. Prohlédnout si zde můžete původní klenuté žebrované stropy, gotickou kapli se sklípkovou klenbou a dvoupatrovou obytnou věž s gotickým portálem a prevety na krakorcích.

Menší z obou kestřanských tvrzí pochází z konce 14. století, vystavěli ji synové Mikoláše Barocha. Již koncem 15. století je tvrz uváděna jako zpuslá. V polovině 16. století byla přestavěna a využívána jako pivovar, v 18. a 19. století jako hospodářské budovy. Až do obnovy v posledních letech budova tvrže postupně chátrala.

V 17. století dal Karel Paar vystavět dvoupatrový raně barokní zámek a v jeho okolí založil okrasnou zahradu s vinicí. Roku 1700 zámek koupil od A. H. Koce Ferdinand Schwarzenberg a rodina jej vlastnila až do roku 1924. Poté budova přešla pod správu státu, který ji využíval pro potřeby skladu a bydlení.

Dnes je zámek v soukromém vlastnictví.

Nakonec se dostáváme do poslední dnešní destinace – **Putimi**.

Putim je obec v jižních Čechách na pravém břehu řeky Blanice asi šest kilometrů od města Písku. Žije v ní 552 obyvatel. Ve vesnici se nachází raně gotický kostel svatého Vavřince, pozdně gotická fara, či Podkostelní rybník známý svými výlovy ryb. Putimí vede železnice a je zde železniční nádraží vybudované v roce 1875. Vesnice se proslavila i v literatuře. V Putimi se odehrává část příběhu vojáka Švejka z románu českého spisovatele Jaroslava Haška. Dále se v obci odehrává děj románu Jan Cimbury od Jindřicha Šimona Baara založeného na událostech historické postavy Jana Cimbury, kterého připomíná náhrobek na hřbitově u kostela svatého Vavřince, či památní deska na domu čp. 25, kde tento rodák ze Semic žil. Část obce má zvláštní právní ochranu vzhledem k tomu, že je zde ochranné pásmo nemovitým kulturním památkám v obci Putim.

kamenný most, památný kámen, socha Švejka - Putim

Kamenný most leží v jedné z nejznámějších jihočeských obcí. Nachází se asi 6 km jihozápadně od města Písku. Kamenný most stojí na místě původního dřevěného mostu. Výstavba začala v r. 1862 a byla ukončena v r. 1864. Dnes je most památkově chráněn. V r. 2002 byl most poškozen velkou povodní a v následujícím roce znovu opraven.

Památný kámen byl postaven na památku největší povodně.

U kamenného mostu v Putimi můžete navštívit sochu dobrého vojáka Švejka. Je zde od roku 2014 a je dílem akademického sochaře Františka Svátka.

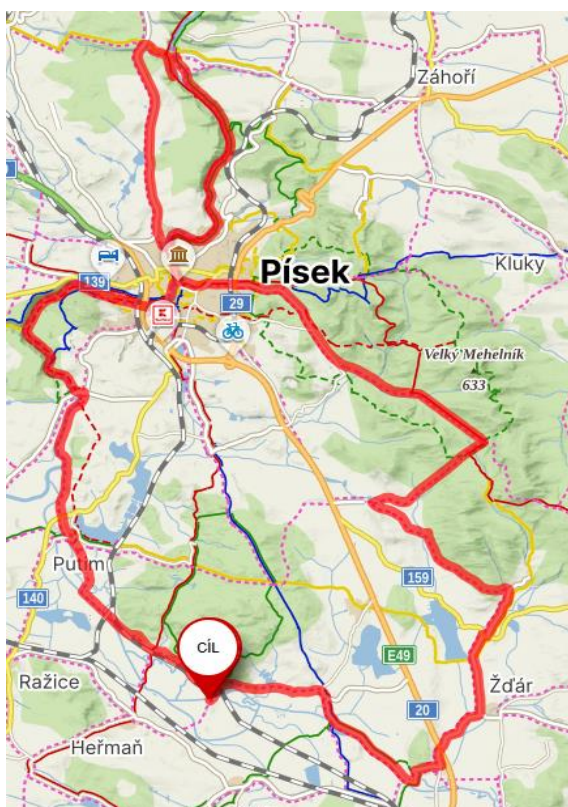

Po návratu jsme zkontrolovali všechny cyklocomputery, zprůměrovali je a zjistili jsme, že dnes jsme ujeli 50 km.

12. 08. 2025

Počasí stále drží, a tak se pokusíme zase někam podívat. Stejně jako včera jsme po „125“ jeli přes Maletice do Myšence, kde jsme odbočili na sever k Tálinskému rybníku, který má ale břehy tak zarostlé rákosím, že na hladinu není vidět, tak se nezdržujeme zbytečným „kudy k němu“ a mažeme dál do přírodního parku Písecké hory.

Zde je sice Obora pro jelena Dybowského, ale na rozdíl od včerejška, kde sice daňci byli daleko, zde se jeleni ukryli asi i se Smolíčkem. Tak jsme vystoupili na nejvyšší bod dnešní trasy (pokračování na Kraví horu k rozhledně Jarník jsme si odpustili) a spokojeně sjíždíme do Písku. Zastavujeme u Kamenného mostu přes Otavu a dáváme si do 14.00 rozhod na prohlídku města, občerstvení či jiné aktivity

Město je krásné s mnohými pamětihodnostmi a mimo jiné i letošní letní akcí:
„Písek jako symbol svobody“

Již po devatenácté se město Písek proměnilo v galerii obřích pískových soch, které letos přináší silné poselství o svobodě. Toto unikátní sympozium, které proběhlo v Písku v roce 2025, představilo šest monumentálních děl vytvořených během deseti dnů pěti zkušenými sochaři: Lukášem Černým, Josefem Faltusem, Jaroslavem Fukou, Jiřím Kašparem a Marianem Maršálkem.

Téma ročníku 2025, „svoboda“, bylo zpracováno do šesti originálních pískových soch, které zdobí oba břehy řeky Otavy po celé léto. Každá socha nabízí unikátní pohled na svobodu – ať už z historické, symbolické nebo osobní perspektivy. Výstava nejen okouzlí řemeslným zpracováním, ale také vybízí k zamyšlení nad významem svobody v našich životech.

Dominantou letošního ročníku je Socha svobody, která v obou rukou drží kufry a symbolizuje svobodu volby, migrace a pohyb. Další zajímavostí je socha Bratrství, připomínající vznik Sokola a hodnoty tělesné a duchovní svobody, sounděžitosti a odvahy.

Na druhém břehu Otavy najdete sochy Tvář svobody, Svoboda vytesaná do kamene a Via Salis. Každá z nich přináší unikátní příběh a symboliku – od osvobození města v roce 1945 přes přerod monarchie v demokratickou republiku až po svobodu cestování po Evropě.

Nasycení historií, kulturou i potřebnou energií vyrazíme po „12“ (což tentokrát není ležák, ale dálková cyklotrasa 12 – Otavská) na sever podél břehu Otavy k plynové lávce. Je sice označena v mapách jako sjízdná pro cyklisty, (dokonce je součástí nabídkové cyklistické trasy „Okolo Písku“ v délce 67 km), ale nikdo nám neřekl, že **pouze** jen takto:

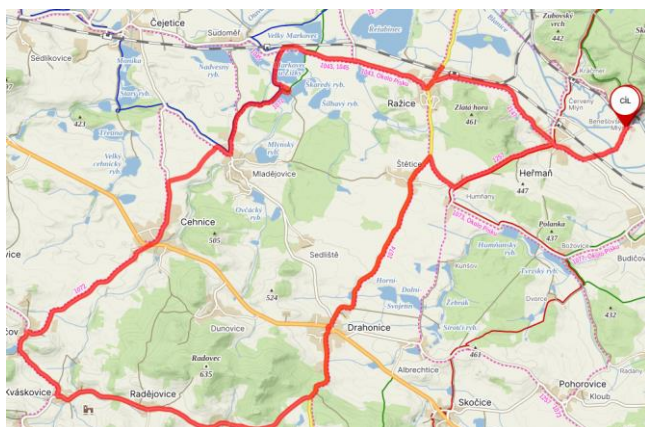

Ale to ještě nebylo všechno. [Mapy.cz](https://www.mapy.cz) ukazovaly zpět trasu do Písku po červené „E10 – Sedláčková stezka“ v délce 4 km. Po prvních 200 metrech jsme zjistili, že je to sice červená dálková trasa, ale v podstatě nesjízdná. (Asi nás měl varovat název stezka).

Tak jsme se otočili, vrátili a vzali za vděk silnici – sjízdné, ale v délce 10 km. Nicméně jsme se dostali zpět do Písku a po zmrzlině, případně ledové kávě, jsme měli dost odhodlání podél Otavy a přes Putim se vrátit o bezpečí Benešovského mlýna. Dnes najeto 53 km s převýšením 927 m. Krása, ještě žijeme.

13. 08. 2025

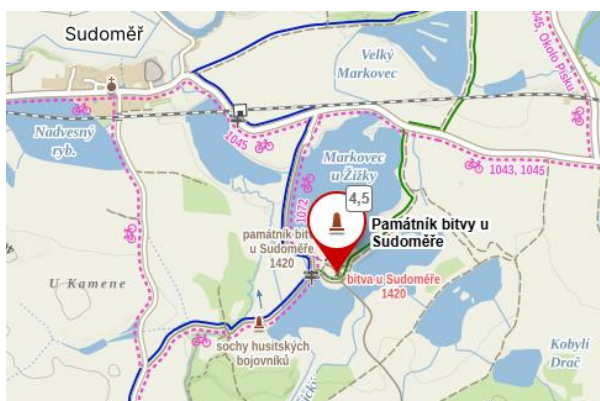
Chystá se nárůst veder, tak se pokusíme o kratší trasu a najít něco podobného.

Od Benešovského mlýna jedeme po červené „1147“ do Heřmaně a přestupujeme na „1257“ směr na Humňany. Ze Štětíc do Drahonice bohužel musíme vzít za vděk silnici II/140. Naštěstí byl mírný provoz. Drahonickou tvrz i zámek jsme minuli.

Z jižního směru míříme na západ kolem hradu Šveburg do Kváskovic a zatáčíme na sever k památníku bitvy u Sudoměře a posléze k sochám husitských bojovníků.

Monumentální pomník připomínající bitvu u Sudoměře v roce 1420, kdy došlo ke střetu husitského oddílu Jana Žižky z Trocnova s královským vojskem. Dilo vzniklo za spolupráce sochaře Emanuela Kodeta a stavitele Františka Kulíře. + Dřevěné sochy čtyř husitských bojovníků. Vytvořil je řezbář Ivan Šmilauer. Každá socha má své jméno - Břeněk, Jan, Mikuláš a Viktorin a jejich počet čtyři symbolizuje jednak čtyři stovky bojovníků, které tady tehdy byly a za druhé čtyřka také symbolizuje čtyři artikuly pražské, což jsou pilíře celého husitského hnutí

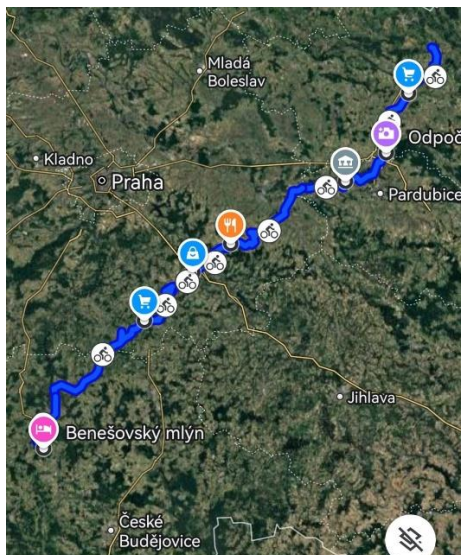

Po prohlídce a odpočinku se kolem rybníka Markovec u Žižky stáčíme na východ a míříme do Muzea železnic v Ražicích – dnes zavřeno (vzali si dovolenou).

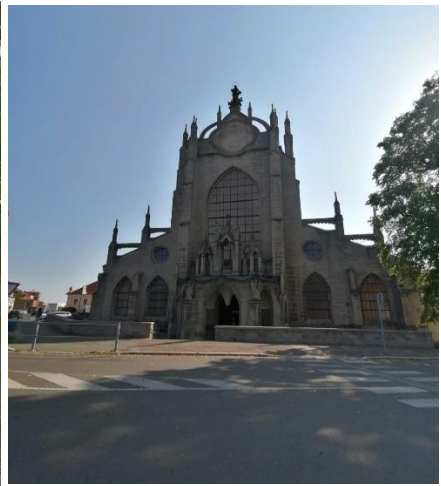
Je vedro k nepřežití, a tak spěcháme domů – dnes najeto 37 km s převýšením 437 m. Ale to ještě dnes nebylo všechno. Večer nás čekalo ještě jedno překvapení:

Před půlnocí se v Penzionu Benešovský mlýn v Heřmani objevil Zdeněk (Karel) Kraus. Za jediný den ujel 300,10 km s průměrnou rychlostí 20,3 km/h, aby rozšířil naše řady. Jeho cestu od 03,30 do 23,30 můžete sledovat na připojeném reportu a fotografiích.

„Z domova jsem vyrazil po půl čtvrté ráno. Trasu jsem si pečlivě připravil včetně příslušných odpočívek, možností doplnit tekutiny, potraviny a jídlo. Teoreticky jsem byl připraven.“

„Zatím to jde, stačí lehké doplnění kalorií. Důležité je doplňovat tekutiny (nealko“).

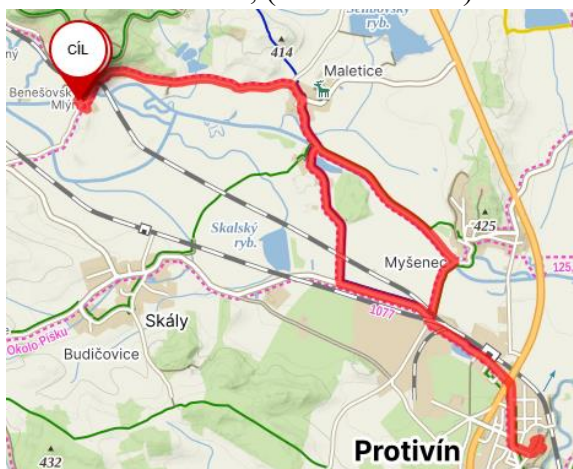

„Je 23,30 a jsem v cíli. Poslední kilometry vedly lesem, ještě že zde nejsou medvědi (repelent jsem neměl).“

Karel Kraus

14. 08. 2025

Pro Zdeňka, (Karla a Honzu) Krause objednala na dnešek Mirka exkurzi do pivovaru.

Pivovar Protivín, původně Schwarzenberský pivovar v Protivíně, je pivovar v městečku Protivín, který vyrábí pivo značky Platan. Svůj název dostal podle dvojice Platanových alejí, které vedou k vjezdu do pivovaru.

Přesný rok založení pivovaru není pro nedostatek písemných zpráv znám. Původní pivovar byl umístěn v hradu (pozdějším zámku), uvádí se rok založení 1578 nebo 1598, někdy 1540 už existující i s krčmami.

V roce 1711 získali pivovar do svého vlastnictví Schwarzenbergové. Největší rozkvět zaznamenal protivínský pivovar na přelomu 19. a 20. století. Okolo r. 1875 stěhování do nových budov v lesoparku, vystavěných v industriálním stylu té doby. V té době se zdejší pivo vyváželo nejen do celého Rakouska-Uherska, ale i do zámoří.

Po roce 1948 byl pivovar znárodněn a začleněn do národního podniku Jihočeské pivovary. Po tzv. "sametové revoluci" se stal součástí akciové společnosti Jihočeské pivovary a. s., České Budějovice a od června roku 2000, poté co Jihočeské pivovary prodaly svůj majoritní podíl, se 100% akcionářem pivovaru stalo město Protivín. Vzhledem k finančním problémům města se protivínští rozhodli Platan prodat libereckým podnikatelům. Na konci ledna 2008 se majitelem pivovaru stala společnost K Brewery Group, a. s. (dnes Pivovary Lobkowicz Group), která od roku 2007 vstupuje do malých a středních nezávislých pivovarů v tuzemsku.

Platanová alej vedoucí k pivovaru byla vyhlášena alejí roku 2024. Alej byla vysazena v roce 1885 jako třířadá. 59 platanů javorolistých má obvody měřící 160 až 310 cm.

Během dvouhodinové komentované prohlídky jsme prošli celý pivovar, dozvěděli se jeho více než pětisetletou historii (na třech místech v Protivíně) a naučili se celý výrobní proces, tedy někteří, většina ho ihned zapomenula, ale prohlídka to byla nezapomenutelná.

Po prohlídce jsme se vydali na oběd zpět do Benešovského mlýna – dnes najeto 17 km s převýšením 243 m a odpoledne jsme se věnovali podrobnému průzkumu řeky Blanice:

15. 08. 2025

„*Počasí Ventusky*“ hlásí 32-35°C, a tak máme trochu problém s trasou – chybějí nám lesy, (ty už jsme v první polovině dovolené víceméně všechny projeli), ale Věrka přeci jen něco našla:

Z Benešovského mlýna po Naučné stezce Heřmaň kolem Zeleného mlýna, přes lávku a dále kolem železniční zastávky „Heřmaň obec“ a pak do kopce po 1257 směrem na Humňany. Za obcí nás zarazila závora vzhledem k jarním opatřením z podezření na kulhavku,

proto odbočujeme na 1073 a podél Humňanského, Prostředního a Tvrzského rybníka k Tvrzi Božovice, tu jsme ale nenašli, a tak pokračujeme přes Bohorovice do Chvaletic.

Zde jsme původně měli obědvat, ale cena 95,-- Kč za polévku nám trochu zkazila chuť – tak pokračujeme až do Vodňan, které už známe a rádi využijeme jejich gastronomie.

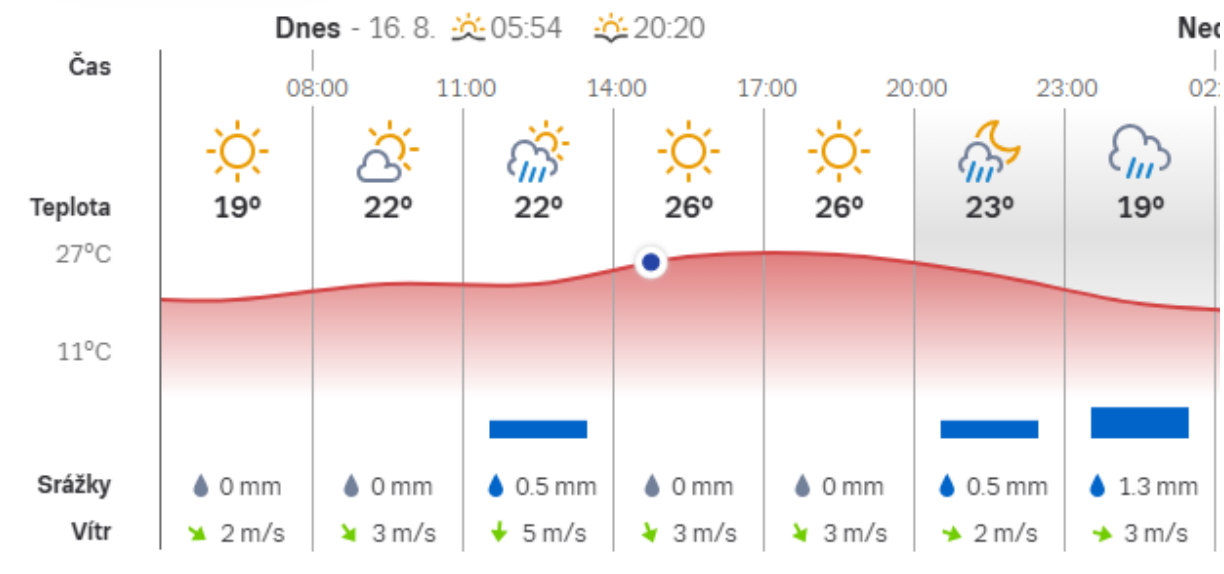
Počasí je čím dál horší (tedy teplejší). Zvedáme kotvy a přes Křtětice, Kloub a Skály jsme se vrátili domů – dnes najeto 36 km s převýšením 231 m

Po koupeli, odpočinku a po třetí hodině jsme se v *kulturním koutku* naší chodby sešli, abychom společně oslavili svátek našich tří Haniček – Čápové, Dibelkové a Žatecké.

16. 08. 2025

Ještě včera jsme hartusili na vedro a dnes od snídane čekáme kdy přestane mrholit a na internetu pročešáváme předpověď na dnešní den:

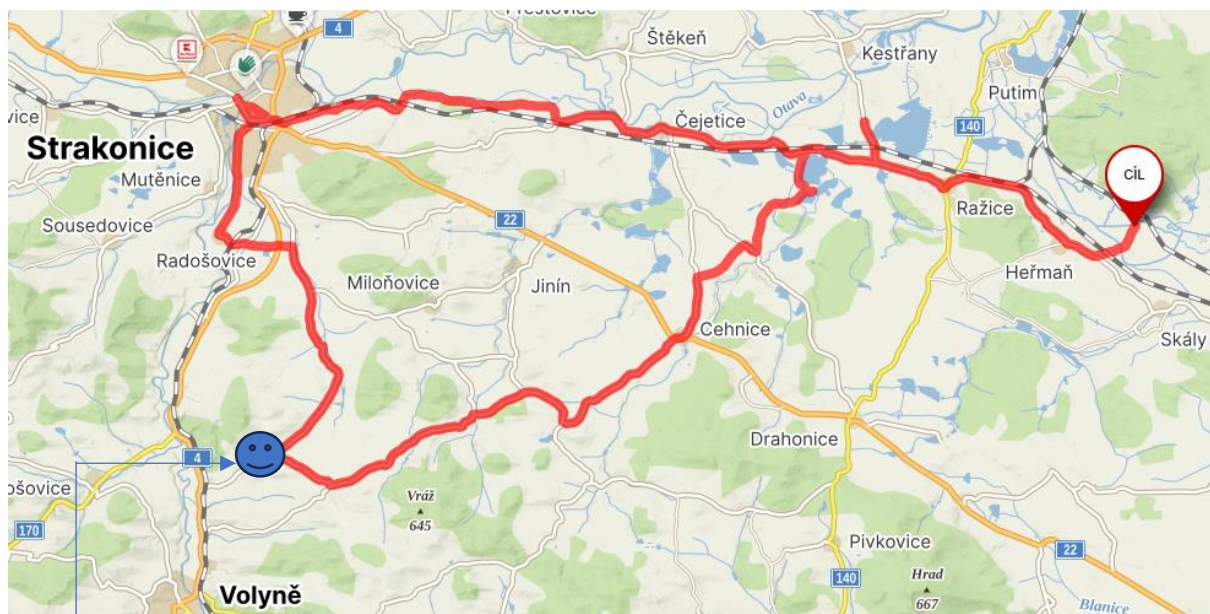

Stejně jako každý rok je poslední den pobytu věnován osobnímu volnu (z hlediska tratí):

Luštincovi Věrka a Lád'a + Zdeněk Kraus si to namířili přes Sudoměř, Čejetice a Strakonice za "paní Škopkovou" do Hoštic. *Obec Hoštice se nachází v okrese Strakonice, kraj Jihočeský, zhruba 3,5 kilometru severovýchodně od Volyně a 7,5 km jižně od Strakonice. Leží pod vrchem Kalný v nadmořské výšce 480 až 540 metrů. Žije zde 145 obyvatel.*

V Hošticích se natáčela filmová trilogie: „Slunce, seno, jahody“, „Slunce, seno a pár facek“ a „Slunce, seno, erotika“.

Každý rok koncem srpna se zde koná vzpomínkový country festival Stodola Michala Tučného.

Jak již bývá zvykem, trochu je to „lízlo“, ale měli štěstí a schovali se na posedu.

Friebelová Eva + Dibelková Hana + Filipová Soňa + Rohanová Jitka vyrazili k zámku Kratochvíle, trasa nebyla nejkratší, ale kupodivu se jim déšť vyhýbal.

Kratochvíle je renesanční zámek 2 km severozápadně od města Netolice v okrese Prachatic. Patří k významným ukázkám venkovského šlechtického sídla s uplatněním italských architektonických vlivů. Jako lovecký letohrádek jej nechal postavit přední český velmož Vilém z Rožmberka koncem 16. století.

Za dalších majitelů (Eggenbergové, Schwarzenbergové) stál stranou zájmu, a díky tomu se víceméně dochoval v původní podobě z doby Rožmberků. Zámek je ve správě Národního památkového ústavu a je veřejně přístupný.

Čáповá Hanka + Stoklásková Mirka + Vojtíškoví Míla a Petr si znovu zopakovali návštěvu Protivína. Cestou zpátky bohužel žádný krytý posed nebyl, a tak trošku zmokli.

Hejnovi Irena a Radek vyrazili za příbuznými do Mrákotína.

Žatečtí Hana a Roman místo kola a deštníku použili auto a vyjeli navštívit hrad Zvíkov.

Zvíkov je hrad nad vodní nádrží Orlik u soutoku Vltavy s Otavou v okrese Písek. Stojí na skalnaté ostrožně asi jeden kilometr severně od obce Zvíkovské Podhradí v nadmořské výšce 370 m. Hrad je ve správě Národního památkového ústavu a v návštěvních hodinách je přístupný veřejnosti. Od roku 1963 je chráněn jako kulturní památka a v roce 1978 byl zapsán na seznam národních kulturních památek.

Hrad založil pravděpodobně již král Přemysl Otakar I. a jeho potomkům patřil až do vymření rodu v roce 1306. Poté ho získali do zástavy Rožmberkové, od kterých ho vykoupil král Karel IV. Během husitských válek se však vrátil do zástavy Rožmberkům. Po nich se v držení hradu vystřídali Švamberkové, Eggenbergové a nakonec Schwarzenbergové. Během své historie byl několikrát dobýván a přestavován.

Odpoledne jsme se všichni sešli na kulturním programu, na který nás pozval folklorní soubor Kytice z Prahy (rovněž ubytovaný v Benešovském mlýnu).

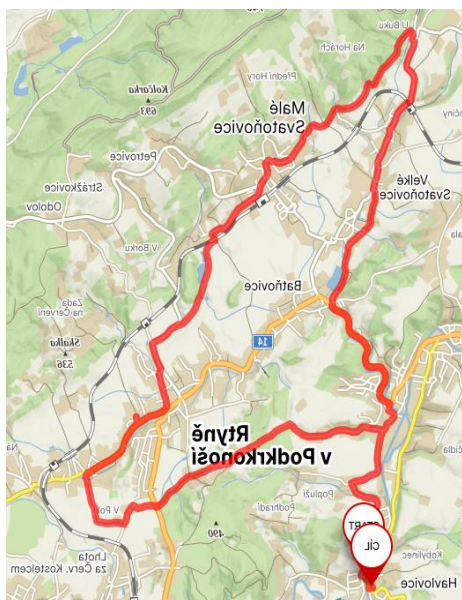
17. 08. 2025

Po snídani nám už zbývalo jen naložit kola a vyrazit domů (platili jsme včera).

21. 08. 2025

Po dovolené opět v Havlovicích. Dnes vyrážíme na trasu Petra Hejny a Jitky Rohanové: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Šubrt Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman (více už nás ani nemůže být).

Od vodníka kolem sportovního areálu Sokola Havlovice přes Popluží jsme vyrazili do Úpice, pak po I/14 směrem na Rtyň v Podkrkonoší (pochopitelně s mezerami) s odbočením před Batňovicemi ke kostelu sv. Bartoloměje a dále přes Velké Svatoňovice opět po státní silnici (zde naštěstí bez provozu) až k autobusové zastávce „U buku“, kde odbočujeme doprava konečně do přírody a pokračujeme mírně do kopce k odpočinkovému místu Na Bremstu, kde si dáme první podovolenkové VP (dnes nám vítr kola neshodil).

Pak pokračujeme přes Malé Svatoňovice až k průmyslovému areálu NYPRO a.s., pak podél skládky Pod Haldou (zde chvíli i po travnaté stráni) až do Rтынě v Podkrkonoší.

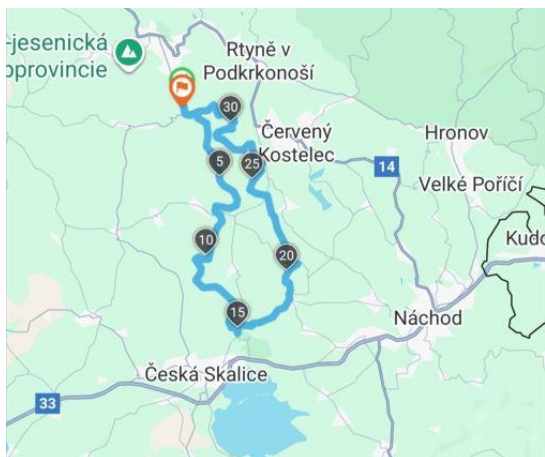

Zde u COOPu odbočujeme na Hronovskou a stoupáme až ke kampeličce, abychom po místní komunikaci sjeli k Robin Oilu. Po krátkém odpočinku přejíždíme I/14 a přes Končiny a V Důlni sjíždíme do Úpice, abychom vystoupali nad Jutou do Popluží a pak jako skoro pokaždé do Sportovního areálu Sokola Havlovice.

Dnes najeto jen 25 km s celkovým převýšením 385 m. Získaný čas jsme využili ke vzpomínkám a zhodnocení letošní dovolené. Ještě jednou děkujeme Hance, Věře a Romanovi.

28. 08. 2025

Dnes sice bez Luštinců: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Karel, Stará Milada, Starý Miroslav, Stoklásková Mirka, Šubrt Mírek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Žatecký Roman, zato se dvěma vnoučaty Mirka Šubrt, (třeba nás někdy nahradí).

Od vodníka kolem Jindry a Hájovny U Andyho po červené 4018 k Přistřešku Šiškovna, kde vzhledem k horku byla první VP.

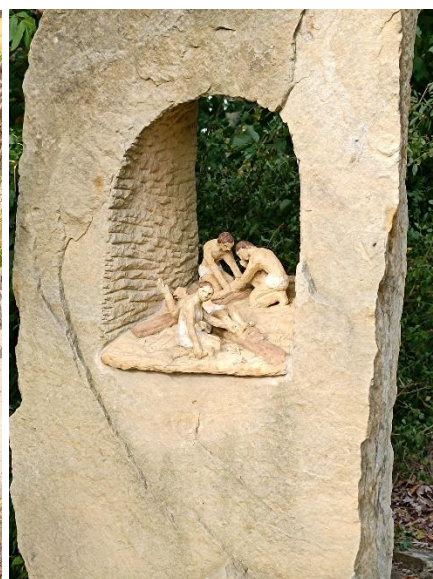
Pak pokračujeme k přístřešku Slatinský mlýn, abychom pokračovali ve VP.

Slunce přeci jen trochu ustupuje, tak se konečně můžeme maličko rozjet. Pokračujeme po 4018 přes Červený most kolem Hájovny na Pohodlí, přes Bílý most, kolem Viktorčina splavu, Starého bělidla až k Pomníku babičky s vnoučaty. U Rodrova mlýnu „přestupujeme“ na zelenou a končíme na zmrzlině ve Zlíči.

Po osvěžení (žaludků) nám Miloš Tohola nabídl i osvěžení ducha – návštěvou Křížové cesty ve Zblově.

A už jen přes Studnici, Všeliby, Stolín, pak po zelené, modré a žluté k Vízmburku a přes Podhradí domů.

Dnes najeto 33 km s celkovým převýšením 345 m.

04. 09. 2025

Letos stejně jako loni či předloni sice bez trasy: Čápová Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejnová Hana, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stoklásková Mirka, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Žatecká Hana a Žatecký Roman, zato ve Všesportovním areálu Havlovice při cateringu **Olympiády pro starší a dříve narozené**.

Pořadatelé 17. ročníku Olympiády pro starší a dříve narozené jsou opět Místní akční skupina Království - Jestřebí hory a Tělovýchovná jednota Sokol Havlovice.

Obecně prospěšná společnost Místní akční skupina Království – Jestřebí hory vznikla v roce 2007, a to rok po založení Místní akční skupiny v regionu. MAS Království – Jestřebí hory, o.p.s. působí na velké části okresu Trutnov, nachází se na území dvou mikroregionů: Společenství obcí Podkrkonoší a Svazku obcí Jestřebí hory a samostatného města Úpice. Nejzápadnější obcí je Horní Olešnice, nejvýchodnější pak Jívka. V severo-jížním směru sahá od Vlčic a Chvalče až po Kohoutov a Vlčkovice v Podkrkonoší. Zabírá území těchto obcí: Batňovice, Čermná, Dolní Olešnice, Hajnice, Havlovice, Horní Olešnice, Chotěvice, Choustníkovo Hradiště, Chvaleč, Jívka, Kocbeře, Kohoutov, Libřatov, Malé Svatoňovice, Maršov u Úpice, Pilníkov, Radvanice, Rtyně v Podkrkonoší, Staré Buky, Suchovršice, Úpice, Velké Svatoňovice, Vítězná, Vlčice a Vlčkovice v Podkrkonoší. Region sousedí s Polskem.

Ještě, než jsme se mohli věnovat hlavní naší činnosti – obsloužit všechny registrované účastníky, museli Lád'a a Petr zorganizovat pohyb a následně zaparkování sedmi autobusů, kterými přijeli vzdálenější účastníci Olympiády.

Vlastnímu klání sportovců předcházela zdravice starostů, místostarostů či zástupců vedení obcí MAS Království - Jestřebí hory.

A jestli jsme vloni dostali do těla, tak letos to bylo ještě výživnější – účastníci zlomili rekord v počtu = 484 dříve narozených.

Ale zvládli jsme to, a tak po úspěšném skončení celé akce jsme se konečně mohli věnovat i sami sobě (no únava je na obličejících přeci jen trochu patrná).

11. 09. 2025

V noci lilo jako z konve, ale od rána svítí sluníčko, a tak můžeme vyrazit na trasu Evy Friebelové: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Šubrt Mirek, Tohola Miloš a Žatecký Roman.

Od vodníka po cyklostezce proti toku Úpy, pak odbočit na Popluží a přes Podhradí k odpočinkovému místu u Pázlerů. Po VP pokračujeme po poznávacím okruhu U nás k Vízmburku. Zde přestupujeme na Cestu Boženy Němcové a jedeme k Devíti křížům, kde překračujeme I/14 a sjíždíme do Červeného Kostelce. Tady nám Eva z hlav udělala úplný větrník kličkováním po městě. Nakonec jsme vypadli na Zábrodí, Zábrodské Končiny a Kostecké Končiny, abychom se zastavili u památného místa č.p. 168, ze kterého v červnu 1942 vysílal radista Jiří Potůček.

Poslední úkryt vysílačky Libuše, kterou parašutisté volali do...

Libuše byla rádiová vysílací stanice použitá během druhé světové války československým odbojem. V první polovině roku 1942 s ní převážně na Pardubicku operovala skupina Silver A.

První radiové spojení provedl 15. ledna 1942 ze svého úkrytu v kamenolomu Hluboká u Ležáků. Potůček vysílal z podkroví objektu strojovny, který však byl malý, takže zde musel během vysílání ležet. Následně se z důvodu, aby se předešlo prozrazení, vysílačka stěhovala postupně do rybářské výzkumné stanice v sádkách u Lázní Bohdaneč, dále zpět do Ležáků, tentokrát však do zdejšího Švandova mlýna. 18. června 1942 Josef Schejbal, vedoucí skupiny S-21-B, požádal horníka Antonína Němečka (1905, Bohdašín) o pomoc s převedením radisty Potůčka s vysílačkou z Rosic nad Labem na Bohdašín.*

Potůčkovo vysílání z Bohdašína zachytila odposlechová služba německé policie a 28. června 1942 tam proběhla razie. Potůček s radiostanicí ale odešel o den dřív.

Poslední úkryt našel radista výsadku Silver A v domě rodiny Burdychů v osadě Končiny u Červeného Kostelce. Gestapo připravilo zátah, Potůček se ale prostřelil ven. Spustil palbu ze svých dvou pistolí, přitom nešťastně zasáhl Antonína Burdycha staršího, který pádem ze schodů srazil všechny gestapáky, kteří stáli za ním. Pak utíkal směrem do polí a do Zábrodí a Řešetovy Lhoty. Poté se Potůček neúspěšně pokusil najít úkryt. Ušel přitom ještě asi zhruba 60 kilometrů. Třetinu cesty byl bez bot. Zcela vyčerpaný usnul 2. července v lesíku v Trnové u Rosic nad Labem, kde ho zákeřně zastřelil český četník.

Po odpočinku (pod švestkami) se od nás odpojili Staří, aby kolem „Sekyrkárny“ a přes Rtyni v Podkrkonoší sjeli domů do Úpice. My ostatní jsme zamířili zpět do Červeného Kostelce a přes Lhotu za červeným Kostelcem, kde nás překvapila uzavírka cesty kvůli opravě mostu

.... jsme najeli (dnes již podruhé) na Cestu Boženy Němcové a v obráceném směru kolem Vízmburku a pak po „panelce“ se vracíme do Všesportovního areálu Sokola Havlovice. Dnes najeto 28 km s celkovým převýšením 404 m.

18. 09. 2025

Dnes sice pršet nemělo, ale od rána se střídavě čertí žení střídavě se sluníčkem, tak uvidíme: Čápová Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Hejna Petr, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka (a pes), Stoklásková Mirka, Šubrt Mirek, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

Když jsme se sečetli (13 ks) vyrazili jsme pod vedením Mirky Stokláskové na společnou trasu Mirky a Věrky. Nejprve přes Popluží a Sychrov do Úpice, pak po I/14 ke Klondyku s odbočením kolem Batňovického rybníku do Velkých Svatoňovic. U hasičského muzea odbočujeme doprava a stoupáme k cyklotrase 4092 „Malé Svatoňovice – Markoušovice“.

Než jsme se k ní dostali, museli jsme zareagovat na lidovou tvořivost obyvatel Velkých Svatoňovic, kteří na komunikaci vybudovali dvojgaráž a my jsme museli použít místní louky, abychom se dostali na pokračování místní komunikace:

Nakonec vystoupáme až k Pomníku obětem 1. a 2. světové války, kde se otáčíme a sjíždíme k Sokolovně, ZŠ a MŠ Markoušovice. Zde po střechou „*Přístřešku Markoušovice*“ na nově vybudované návsi jsme se zastavili, abychom zavzpomínali na 20 let, kde ve zdejší ZŠ působil Mirka a zároveň se dozvěděli něco i o historii této části obce.

*Tato místní část pod Jestřebími horami (průměrná n.m. je 498 m), připomínaná již roku 1542, vznikla v roce 1949 sloučením do té doby samostatných obcí **Markoušovic** a **Starého Sedloňova**. Od roku 1976 je součástí Velkých Svatoňovic. Historický vývoj byl rozdílný – zatímco Velké Svatoňovice byly vždy českou obcí, Markoušovice byly od 14. století osídlovány Němci a podpisem dokumentu v roce 1938 připojeny k Německu. Většina českého obyvatelstva se musela vystěhovat a byla nahrazena německými osídlenci. Po osvobození v roce 1945 byla část německého obyvatelstva odsunuta a obec dosídlena rodinami především z Českomoravské vysočiny.*

Pak pokračujeme přes Starý Sedloňov a Sedmidomí až k odbočce na Dolní panskou cestu, po které pokračujeme až do Lhoty u Trutnova. Nakonec prokličkujeme až do Trutnova a odbočíme na I/14 a jedeme (pochopitelně s mezerami po 4 kolech) směrem na Úpici. Když to situace umožní, přes lávku v Suchovršících sjíždíme mimo hlavní silnici a využijeme dobrodružní cyklotrasy 4090 po druhém břehu Úpy, abychom se co možná nejbezpečněji dostali do Úpice. Město pochopitelně musíme projet po I/14 a Régnerovou až k cyklostezce do Věšportovního areálu Sokola Havlovice.

Dnes najeto 37 km s převýšením 413 m.

Je to k neuvěření, ale i v okolí I/14 rostou kolosální exempláře:

02. 10. 2025

Konečně jsme se zbavili dešťů, nicméně teplota nic moc (8°C), ale to nám nemůže ublížit a tak: Čápová Hana, Dibelková Hana, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Kraus Zdeněk, Láďa Luštinec, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Šubrt Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman vyrážíme na trasu Petra Vojtíška.

Tradičně od vodníka po Poznávacím okruhu U nás jedeme kolem Jindry do Náchodce. Pak stoupáme po Svatojakubské k Žebráckému vodopádu. Zde si chvíli odpočineme

..... u tajné VP a pak pokračujeme přes Červenou Horu a Všeliby do Bakova:

Bohužel pivovar je zavřený a tak pokračujeme přes Zblouv do Zlíče. Místní Křížovou cestu, kterou jsme si prošli minule (28.08.2025) jsme minuli a u Vilémovba mostu zatáčíme doprava a kolem Zlíčského jezu přes Babiččino údolí kolem vodního mandlu a Růdrova mlýna, pomníku Babičky s vnučataty, Starého bělidla a Viktorčina splavu pokračujeme k Bílému mostu. a Cestou Boženy Němcové kolem Hájovny na Pohodlí a Pohodelské lávky, přes Červený most míříme ke Slatinskému mlýnu.

Zde si dáme druhou VP a pak už jen domů (teplota stále klesá) do Všesportovního areálu Soklola Havlovce. Stánek je již zavřený, ale v klubovně nás čeká Pavel Šrámek a zasloužená odměna za dnešní výkon.

Dnes najeto 28 km s celkovým převýšením 378 m.

16. 10. 2025

Minule přšlo, dnes od rána jen mrholí, přesto: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman vyráží na trasu Irči Hejnové.

Tradičně od vodníka, chvíli po II/304 směrem na Úpici, u Zimů odbočujeme na Kobylínek a za Tylovým paloučkem odbočujeme kolem Hejnova lesa a stoupáme k přístřešku nad Libňatovem cestě „Trhovka“.

Toto pojmenování původně náleželo úvozové cestě, která vedla z úpického Betléma okolo Svobodného přes zadní konec Kobylince do Libňatova, kde procházela Kašparovým statkem (č.p.47) na silnici. Za potokem pokračovala kolem zdejšího mlýna vzhůru na Zada a přes Barchoviny až do Křižanova. Svůj název obdržela od toho, že se po ní chodilo a jezdilo na trhy do Úpice.

Zde si chvíli odpočineme, porovnáme vyfocené panorama s realitou (z leva: Žaltman, Kolčárka, Kraví hora, Strážnice, Švédský vrch, Krkavčina, Velká Hejšovina, Bor, Narožník, Kopa Šmierci, Kruca Kopa, Slavíkov, Grodczyn, Homole, Soltysia Kopa, Vrchmezi a Šerlich) a při té příležitosti pokřtíme nové Mirkovo kolo.

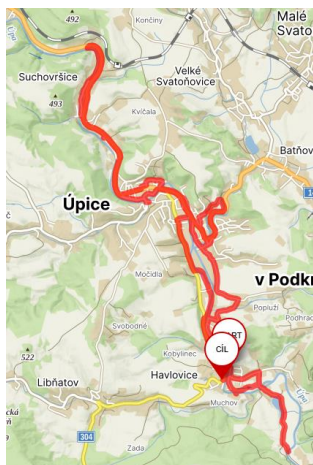
Pak pokračujeme ve stoupání k vysílači U borku a dále k modré 4090, kde Kaštanovou alejí dojedeme k dalšímu přístřešku tentokrát pod názvem Svobodné. Zde jsme využili jeho dobrodiní a Irča nás pozvala k VP.

Pak už jen přes Pustiny, Komárov, Mezilečí, Křižanov a Libňatov domů do Havlovic.
Dnes najeto 23 km s celkovým převýšením 320 m.

23. 10. 2025

A už je tady zase každoroční poslední vyjíždka - tradiční mosty, tentokrát v provedení Miloše Toholy, v téměř 100% obsazení: Čáповá Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebelová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinec Láďa, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka Tohola Miloš, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla a Žatecký Roman.

Chvilku nám trval prvotní směr, ale nakonec vyrážíme tradičně od vodníka, po proudu Úpy k v podstatě soukromé lávce přes Úpu na jižním katastru obce:

A tak se obracíme, protože vlastník následujícího pozemku zakázal další jízdu, a my pokračujeme po nábřežní regulaci ke dvojici mostů u bývalého Regnerova mlýnu a pak podél vypuštěného Jindry k poslednímu mostu na severní části katastru obce Havlovice.

Pak se vracíme do obce a po cyklostezce za sportovním areálem Sokola Havlovice míříme do Úpice na most Svatopluka Čecha a Mánesovou a Alšovou ulicí objíždíme ze severu stavebniny Pro Doma a míříme zpět do Úpice. Zde přejíždíme Most 2. odboje a lávku nad Úpou abychom se dostali na most F. L. Riegra a po I/14 pokračujeme kolem tří mostů a lavenk k obnovené ocelové lávce v Suchovrších.

Blíží se déšť a tak se urychleně vracíme. Cestou utrpěla pád, naštěstí bez zdravotních následků, Hanka Čápková za betonovým mostem u továrny Partis a.s. Po ošetření vyrážíme do Úpice. Zde si projedeme dvojici mostků nad Rtyňkou pak přes město jedeme kolem Juty do Popluží, znova přes provizorní lávku na II/304, přejíždíme most u Zimů a nakonec k Pavlovi Šrámkovi do klubovny Sokola Havlovice ve všesportovním areálu.

A tady ukončíme letošní sezónu (dnes najeto 25 km) a

Příjmení a jméno	výlety	km + dovolená	celkem km
Kraus Karel	24	710 + 353	1063
Luštinec Ladislav	25	692 + 193	885
Čápková Hana	24	661 + 193	854
Luštincová Věra	24	649 + 193	842
Dibelková Hana	21	582 + 193	775
Vojtišková Mila	21	576 + 193	769
Filipová Soňa	20	575 + 193	768
Žatecký Roman	21	557 + 193	750
Vojtišek Petr	20	550 + 193	743
Stoklásková Mirka	19	547 + 193	740
Friebelová Eva	19	530 + 193	723
Hejnová Irena	17	504 + 193	697
Tohola Miloš	21	568 ----	568
Hejna Radek	12	364 + 193	557
Starý Mirek	19	534 ----	534
Rohanová Jitka	10	276 + 193	469
Stará Milada	17	465 ----	465
Hejna Petr	16	422 ----	422
Šubrt Mirek	9	262 ----	262

..... přitom oslavíme kulatiny **Hanky Čákové**.

O dobrou náladu jsme se postarali všichni, o občerstvení pak Pavel Šrámek se Šárkou a Iveta Součková s Katkou.

Děkujeme.

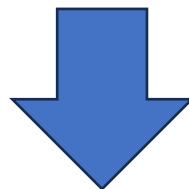
A to by zřejmě bylo (na kolech) letos všechno.

Ahoj v roce 2026.

06. 11. 2025

Naše vyjížďky sice se změnou času již skončily, ale Hance Čákové se podařilo pro Šlapetáky - Čáková Hana, Dibelková Hana, Filipová Soňa, Friebeľová Eva, Hejna Petr, Hejna Radek, Hejnová Irena, Kraus Zdeněk, Luštinec Lád'a, Luštincová Věra, Rohanová Jitka, Stará Milada, Starý Mirek, Stoklásková Mirka, Šubrt Mirek, Vojtíšek Petr, Vojtíšková Míla, Žatecký Roman a jejich kamarády zajistit do nové společenské místnosti č.p.61 vyprávění s promítáním Tomáše Kleňhy o jeho slastech a strastech při letošní účasti na:

***1000 Miles Adventure** je závod bez podpory určený především pro cyklisty, ale účastnit se ho mohou i koloběžkáři, běžci, případně je možné zvolit jakýkoliv jiný pohyb vlastní silou. Trasa vede přes Česko a Slovensko a každý rok se střídá směr. V sudé roky se startuje v Nové Sedlici a končí v Třebeni. V liché roky se začíná v Hranicích u Aše a končí v Nové Sedlici. Od roku 2021 se každý ročník jedou dvě trasy – sever, nebo jih. V Česku trasa kopíruje pohraniční pohoří a na Slovensku jde středem např. přes Nízké Tatry.*

Závod se jezdí od roku 2011 pod taktovkou Jana Kopky. Formátem závodu se inspiroval podobnými akcemi v zahraničí, např. v USA Tour Divide, které sám absolvoval.

*Závod rychle získal popularitu a kapacita 150 lidí se běžně vyprodává během několika minut. "Na **1000miles** není nic tak těžké, jako rozhodnutí pokračovat, když už všechno bolí – ale právě v těch chvílích se rodí opravdová dobrodružství."*

Téměř tříhodinové promítání proložené poutavým povídáním o zážitcích na trase ze západního okraje České republiky na východní okraj Slovenské republiky po jižních hranicích cestami, ale hlavně necestami přes hory, lesy, potoky a řeky bylo tak poutavé, že se pokusíme alespoň několika snímky z minulých ročníků vám přiblížit atmosféru tohoto klání.

Na závěr večera, jako poděkování za všechny Šlapeťáky i jejich hosty, předala Hanka Čápová Tomášovi Kleňhovi malou pozornost.

*Tomáši děkujeme a přejeme hodně zdraví, sil a invence do dalších Vašich podniků !!
My se rádi inspirujeme, ale zůstaneme přeci jen při zemi.*